

Letnik XXIV - št. 9, november 2017

Glasilo občine Trzin

odsev

Med duhci in bučami
**Strašno dobri zabavi za
noč čarovnic**

Državno priznanje za
prizadevno društveno delo
Matjaž Erčulj

Njen študijski krožek za zgled
tudi tujcem
Branka Urbanija

Kaj je za v peč in kaj ne
**Koristni nasveti za
letošnjo kurilno sezono**

Novi
Dacia Sandero
Ničesar preveč.

že za
3 € / dan
+
4 zimske pnevmatike **

Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

DACIA

www.dacia.si

*Velja ob nakupu preko Dacia Financiranja. Več informacij o ponudbi, pogojih nakupa in informativni izračun dnevnega zneska, ki je del mesečnega obroka je na voljo na www.dacia.si

**Brezplačni paket 4 zimskih pnevmatik podari Dacia kupcem novih vozil, ki so fizične osebe ali lastniki malih podjetij. Dacia Financiranje ni pogoj za pridobitev paketa zimskih pnevmatik.

AVTOHIŠA MALGAJ
Ljubljana

AVTOHIŠA MALGAJ, D.O.O., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana,
Prodaja novih vozil: 01/20 00 563, prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,
servis: 01/20 00 570, E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET OD 8:00 DO 18:00 SOB OD 8:00 DO 12:00 NED ZAPRTO

www.malgaj.si

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

Poraba pri mešanem ciklu: 3,5-6,2 l/100 km. Emisije CO₂: 90-117 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6c in EURO 6b. Emisija NO_x: 0,0083-0,039 g/km. Emisija trdnih delcev: 0-0,00001 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0-0,01. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si.

»Človek je zdrav, kolikor se
zdravega počuti - ob strani
mu stoji dober lekarnar.«

Tina Kladnik, mag. farm., Lekarna Mengeš

IR IMAGE

MESTNE LEKARNE
Zaupanjem

Dežurni lekarni od 1. 1. 2017 do 31. 12. 2017:

Lekarna Kamnik sob, ned in prazniki: 17.00 - 20.00

Lekarna Domžale ned in prazniki: 9.00 - 12.00

Obiščite nas tudi na www.mestnelekarne.si

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Utrinek s čarovniške zabave na gradu Jable

Fotografija: N&N, Natalija Nataša Freljih

Glavna in odgovorna urednica:

Vesna Sivec Poljanšek, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo:

Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Majda Šilar, Dunja Špendal

Redni avtorji prispevkov: Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Zdenka Kopač, Brigita Ložar, Alenka Marjetič Žnider, Marjetka Pajk, Fanči Perdih, Katja Rebolj, Zoran Rink in drugi

Fotografi: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Zinka Kosmač, Miha Pavšek, Janez Štrubelj in drugi

Lektoriranje:

Darja Tasič

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za decembrsko številko oddajte
najkasneje do **4. decembra 2017.**

Prispevke v elektronski obliki pošljite na naslov uredništva:
trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja nenaročenih prispevkov.

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Foto: osebni arhiv VSP

Navdihujoče!

Pred tedni sem s svoje nekdanje srednje šole, gimnazije Ledina, prejela prijazen klic. Ali bi sodelovala pri organizaciji slavlja ob okroglem jubileju šole, četudi me za delo ne morejo plačati, jih je zanimalo.

Brez kančka omahovanja sem jim pritrčila, in tako je storilo še na ducate drugih nekdanjih dijakov, ki dandanes uspešno delujejo na različnih področjih življenja. Med pripravami na slavnostno prireditev ob 150-letnici nekdanjega učiteljsiča, zdajšnje gimnazije Ledina, je bilo med sodelujočimi ves čas čutiti neverjetno povezanost in usklajenost, podčrtano s skupnim imenovalcem spominov, ki nas vežejo na srednješolska leta. Sinhroni preplet preteklosti s sedanostjo, znanja in izkušenj nekdanjih dijakov z mladostno zagnanostjo in svežino tistih, ki zdaj obiskujejo šolo, je ob neverjetni angažiranosti profesorjev in ravnatelja pričaral prireditev, ki ni nikogar pustila ravnodušnega. Ure prostovoljskega dela so bile nagrajene z žarečimi obrazi in energijo, ki je vidno objela vse obiskovalce. Nepozabni občutki!

Podobnih zgodb je okrog nas nešteto. Preberite si prispevek o Matjažu Erčulju, tem neverjetnem prostovoljcu, ki je vpet v najrazličnejše oblike občinskega življenja in je bil za svoja prizadevanja pred nedavnim nagraden z državnim priznanjem. Skromen, kot je po naravi, ga sploh ni pričakoval, a se ga je menda zelo dotaknila obrazložitev društva, s čim si ga je prislužil.

V trzinski sredi je še na stotine ljudi, podobnih Matjažu. Tu je tudi Branika Urbanija s svojimi edinstvenimi študijskimi skupinami, ki jih tujci jemljejo kot primer dobre prakse, tu so tudi vsi predstavniki društev in organizacij ter drugi prostovoljci, ki sodelujejo pri pripravi nepozabnih lokalnih dogodkov ali pa kako drugače prispevajo k lepšemu življenju v Trzinu. Prav vse po vrsti družni strast do tega, kar počnejo, in želja, da bi s svojim delom prispevali drobec k boljšemu, kakovostnejšemu in prijaznejšemu življenju. In to je tisto navdihujoče, kar v današnjih pregovorno odtujenih časih (znova) združuje ljudi in daje smisel našemu vsakdanu.

Glavna in odgovorna urednica

Vesna Sivec Poljanšek

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

22. redna seja občinskega sveta

Na 22. redni občinski seji, 18. oktobra, je bilo na sporedu znova veliko aktualnega, pred začetkom obravnavanja napovedanih tem pa je svetnica Alenka Marjetič Žnider predlagala, da se z dnevnega reda umakne 7. točka, Sklep o podaljšanju veljavnosti lokalnega programa kulture v občini Trzin za obdobje od leta 2014 do leta 2017, ker sklepi odbora za kulturo v gradivu niso bili v celoti upoštevani in zato tudi niso bili obravnavani na statutarnopravni komisiji. Predlagala je obravnavo te točke na eni od prihodnjih sej, in ko je županu še pojasnila, zakaj je prišlo do zapletov oziroma nerazumevanja, se je ta z njo strinjal. Točka je bila zato zbrisana s tokratnega dnevnega reda in bo obravnavana na decembrski seji. Predsednike odborov in komisij pa je župan ob tem prosil, naj v prihodnje pošiljajo zapisnike v vednost vsem članom odborov in komisij.

Svetniki so soglasno sprejeli Odlok o nadomestilu za uporabo občinskega stavbnega zemljišča in potrdili, da je primeren za nadaljnjo obravnavo, sprejeli pa so tudi Odlok o zavarovanju naravnih vrednot lokalnega pomena v občini Trzin, vključno z amandmaji. Občinski svet je zatem obravnaval in po skrajšanem postopku sprejel še Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o Knjižnici Domžale, nato pa se je seja nadaljevala z obravnavo letnih programov športa in kulture v občini Trzin, za leto 2018. Po krajši razpravi so svetniki oba programa potrdili. Občinski svet se je nato seznanil še s Poslovníkom nadzornega odbora Občine Trzin, sprejetim sredi septembra, na 19. redni seji nadzornega odbora.

Ob redni točki Vprašanja in pobude članov občinskega sveta se je tokrat najprej oglasil svetnik Peter Kralj in podal pobudo za ureditev Bele ceste v Trzinu, ki da je, v dolžini približno 500 metrov, preozka za srečevanja nasproti vozečih avtomobilov. Po njegovem mnenju na njej na nekaterih delih ni potrebe, da bi bili kanali na obeh straneh ceste, in tako bi lahko namesto njih uredili izogibalščica. Župan mu je odgovoril, da se je tudi sam že znašel v opisani situaciji, a da se da s potrpežljivostjo vse rešiti. Kanali ob cesti pa preprosto morajo biti in bi jih morali, po izdelanih študijah zalednih vod, še celo poglobiti in razširiti, medtem ko jih za zdaj le čistijo. Ob tem pa je obljubil, da bo kljub temu še preveril, kaj se pri opisanem problemu da storiti.

Sledilo je vprašanje svetnika Edwarda Justina Jeraka, kakšno je stališče občine do primera gospoda Š. in okrepčevalnice Barca ter parkirnih prostorov oziroma pločnika, ki je delno na površini parcele gospoda Š. Župan je pojasnil, da naj bi bila po njegovih informacijah vsa stvar na sodišču, kjer se na podlagi izvršbe usklajuje poravnava, postopek pa naj bi bil izpeljan v mesecu ali dveh. Več informacij nima, ker je omenjena obravnavana

Na tokratni občinski seji so svetniki na koncu glasovali za elektorja v volilnem telesu volilne enote št. 2 na volitvah 2017 za predstavnika lokalnih interesov v Državnem svetu.

stvar strank v postopku.

Nato se je oglasila svetnica Marjeta Zupan in pojasnila težavo stanovalcev ob Pšati – ti imajo spomladi težave s cvetnim prahom tamkajšnjih vrb. Župan je pojasnil, da so vrbe prvič temeljito obrezali pred dvema letoma in tudi letos so jih, na najbolj problematičnem delu pa jih bodo še bolj, da bi tako preprečili, da bi spomladi cvetele. Vrb pa ni mogoče kar odstraniti, saj bi bilo treba najprej dobiti soglasje Agencije RS za okolje (ARSO). Župan pa bo preveril, ali se lahko na ARSO obrnejo kar občani ali mora to storiti Občina.

Sledila je še pobuda svetnika Rada Gladka, da se ponovno pregleda prometna signalizacija v nekaterih ulicah, denimo v ulici Pod gozdom, ob tem pa je povedal, da se prebivalci te ulice pritožujejo tudi nad prehitro vožnjo voznikov. Župan je svetniku med drugim pojasnil, da bo treba signalizacijo na določenih kritičnih točkah v občini res nadgraditi ali jo spremeniti, a da predstavlja to za občino dodatno investicijo, zato bo treba prihodnje leto povečati obseg sredstev za ta namen.

Seja se je končala z volitvami predstavnika Občine Trzin za mesto elektorja v volilnem telesu volilne enote št. 2 na volitvah 2017 za predstavnika lokalnih interesov v Državnem svetu. Volilni odbor so sestavljale Alenka Marjetič Žnider, predsednica, ter članici Marjeta Zupan in Nuša Repše. Na volitvah za elektorja je glasovalo 11 svetnikov in vsi so oddali svoj glas Radu Gladku.

Več podrobnosti v zvezi z vsem materialom z 22. občinske seje, ki se je končala po uri in pol, najdete na spletni strani občine Trzin www.trzin.si. ●

Vesna Sivec Poljanšek, foto: Vesna Sivec Poljanšek

Obnovljeni ulici

Oktobra sta bili v Trzinu končani dve občinski investiciji – v Zupančičevi ulici in v notranji Jemčevi smo obnovili vodovod, zamenjali javno razsvetljavo in obnovili cestišče. V Jemčevi ulici je dela izvajalo podjetje Vodgrad, v Zupančičevi pa podjetje Lavaco. ●

Matjaž Erčulj, foto: Matjaž Erčulj

Obnovljeni Zupančičeva in Jemčeva ulica

Uspešno končana delovna akcija ŠD Trzin

Športno društvo Trzin je na povabilo Občine Trzin v soboto, 28. oktobra, organiziralo prostovoljsko delovno akcijo, na katero smo povabili uporabnike pasjega igrišča, uporabnike otroškega igrišča pri CIH in seveda člane športnega društva.

Opravili smo več različnih del: odstranili smo stari tobogan in zaščitno podlago pod njim in poravnali teren na igrišču pri osnovni šoli ter tako pripravili teren za postavitev naročenega novega večnamenskega igrala.

Odvečno zemljo, travno rušo in podlago smo odpeljali v pasji park in tam s tem zasuli betonski jašek kanalizacije. Na otroškem igrišču pri blokkih smo položili zaščitno podlago okrog igrala na vzmet in presadili liguster žive meje, ker smo pripravljali teren za novo panelno ograjo z vrati. S presajenim ligustrum smo zapolnili luknje v živi meji, razen ene, ki smo jo pustili tam, kjer bodo postavljena vrata. Z novo investicijo – ograjo in vrati – bo igrišče še varnejše. Nekaj zaščitne podlage pa smo odpeljali tudi v park, za ulično vadbo.

Prostovoljci smo se zbrali ob 10. uri, na šolskem igrišču, in se takoj lotili dela. Razdelili smo se v tri skupine, tako da je vsaka prevzela eno igrišče, na otroškem igrišču pa so nam pri presajanju ligustra priskočili na pomoč še prijazni gasilci PGD Trzin. Zanimivo je bilo tudi to, da so se nam, pridnim fantom, z veseljem pridružili tudi mimoidoči: brez zadržka so poprijeli za krampe in lopate in nam pomagali, tako da so bila vsa načrtovana dela končana že ob 13.30. Delovne akcije se je udeležil tudi župan Peter Ložar.

Malo utrujeni, a zadovoljni zaradi postorjenega smo delovno akcijo zaključili z odlično pico v Pizzerii Olivia. •

Matjaž Erčulj, foto: Nuša Repše

Skupinska fotografija vseh prostovoljcev, ki so se udeležili delovne akcije Športnega društva Trzin.

Delu se je kot vedno z veseljem pridružil tudi naš župan.

Kamniški muzej ob 10-letnici delovanja v Trzinu

Minister za kulturo Anton Peršak je v svojem govoru poudaril pomen ohranjanja kulturne dediščine.

V prostorih Jefačnikove domačije, ki jo je naša občina leta 2008 razglasila za kulturni spomenik lokalnega pomena, je Medobčinski muzej Kamnik (MMK) v sodelovanju z Občino Trzin pripravil razstavo z naslovom 10 let dela v Trzinu. Na odprtju, 7. novembra, je zbrane v topli kmečki izbi pozdravil župan Peter Ložar, med povabljeni pa je bil tudi nekdanji trzinski župan, minister za kulturo Anton Peršak, ki je v svojem priložnostnem govoru poudaril pomen ohranjanja kulturne dediščine in na kratko povzel razvoj tega projekta od nakupa do dokončanja gradnje let 2013. Direktorica kamniškega muzeja Zora Torkar je spregovorila o prireditvah in razstavah, ki so jih v tem obdobju pripravili v Trzinu, pa tudi o načrtih za prihodnji dve leti, arheologinja Janja Železnikar pa je predstavila zloženko o Je-

Janja Železnikar je najprej predstavila novi Vodnik, nato pa obiskovalce imenitno vodila po razstavi Sledi trzinske preteklosti.

fačnikovi domačiji, ki je izšla tudi v angleškem jeziku, in novi Vodnik po stalnih razstavah, ki je nekakšna žepna izdaja zgodovine našega kraja. Za glasbeno popestritev dogodka, ki ga je povezoval Matjaž Erčulj, je s kitaro poskrbel Riccardo Lucerna, učenec trzinske glasbene šole Lartko. Po programu se je večina obiskovalcev pridružila zgovorni arheologinji na njenem vodenju po razstavi Sledi trzinske preteklosti od najstarejših arheoloških najdb do ustanovitve občine, nato pa so se ustavili še na pogostitvi. Razstavo o desetletnici dela MMK v Trzinu so naslednji dan preselili v avlo Centra Ivana Hribarja, kjer bo na ogled predvidoma do konca novembra. Pri tamkajšnji informatorki pa so novi Vodnik in druge publikacije, izdane v tem času, na ogled in tudi naprodaj. •

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Koristni nasveti za kurilno sezono 2017/18

Delujmo lokalno, mislimo globalno!

Zadnji mesec meteorološke jeseni, november, po starem tudi listopad, je tisti del leta, ko začnemo na polno ogrevati naše prostore in domove. To pomeni, da temu ustrezno bolj podkurimo tudi v domači peči, saj ne gre več le za časovno omejeno (d)ogrevanje, temveč za zagotavljanje enakomerne toplote notranjih prostorov večji del dneva. Kako naj kurimo in kakšne energente naj uporabljamo, da bomo prijazni do narave, sosedov in zdravja vseh nas?

Bolj ali manj je od posameznega lastnika nepremičnine odvisno, kakšna so ogrevalna telesa, kje in kako so razporejena po bivalnih prostorih in katera je ravno pravšnja temperatura prostorov, ki jo vzdržujemo. Povsem drugače pa je, ko vzamemo pod drobnogled energente, to je tisto, kar izgoreva v naših pečeh, toplovodnih kotlih in drugih takih napravah. To pa ne velja za toplotne črpalke in foto-voltaične naprave (te uporabljamo v glavnem za ogrevanje vode) in seveda za električne naprave, v večji meri pa ne velja niti za plinske peči in peči, v katerih izgoreva kurilno olje. Eden najpomembnejših vidikov stanja okolja je kakovost zraka, saj ta pomembno vpliva na naše zdravje, blaginjo in okolje. Onesnažen zrak vpliva namreč na zdravje in počutje ljudi bolj kot drugi okoljski vplivi in velja za najpomembnejši vzrok zdravstvenih problemov, povezanih z onesnaževanjem okolja.

Ni vse za v peč!

Ta prispevek je torej namenjen vsem tistim, ki vržete v domačo peč kaj »trdega«, pa naj bodo to premog, drva, lesni peleti in briketi, sekanci, ostanki drevja in lesa, žagovina in kar je še podobnih energentov ali pa njihova kombinacija, kajti tudi na območju Trzina lahko vse pogosteje opazimo, da se posamezniki ne ozirajo na okolico (beri sosedo) in vremenske razmere in vržejo v svojega »gašperčka« tako rekoč vse, kar jim pride pod roko. Že res, da je pri marsikom gospodarska kriza v minulih letih posegla globoko v žep, a to ni opravičilo za to, da imamo v nekaterih delih Trzina zaradi enega ali nekaj brezvestnih posameznikov pogosto opraviti s krajšimi, včasih pa tudi dalj časa trajajočimi dimnimi stebri in celo pravimi dimnimi zavesami in tudi primere, ko dim prebije tako imenovano zaporno plast oziroma višino, do katere sega temperaturni obrat, in se razprši v okolico, in smo tako deležni »le« njegovih finih delcev, to je ostankov energenta. Pozimi je namreč temperatura zraka pri tleh pogosto nižja kot nekoliko nad tlemi, čemur pravimo temperaturni ali toplotni obrat oziroma temperaturna inverzija.

Tudi iz nekaterih trzinskih dimnikov se včasih pošteno kadi.

Veliko bolje kot kuriti s premogom, pri čemer nastaja pri zgorevanju žveplov dioksid in tvori skupaj z vlago žvepleno kislino, ta pa potem razjeda stene kotla, je kuriti z drvimi, ki so glede na ogljikov dioksid nevtralna – kolikor ga drevo porabi za rast, toliko se ga potem sprosti pri zgorevanju lesa. Poseben poudarek namenjamo zlasti sporne-mu kurjenju z lesom po domovih. Temeljno pravilo je, da bo kakovost zraka boljša, če poskrbimo za redno vzdrževanje kurilnih naprav in če v primeru ogrevanja z lesom zagotovimo primerno suho gorivo in pravilno delovanje peči. S pravilnim kurjenjem in uporabo suhega lesa lahko namreč občutno zmanjšamo izpust prašnih delcev in drugih škodljivih snovi, kajti tudi pri kurjenju naravnega lesa nastaja cela vrsta škodljivih snovi, med drugim prašni delci, ogljikov monoksid, nemetanske hlapne organske spojine, težke kovine, policiklični aromatski ogljikovodiki – med njimi tudi benzo(a)piren – in obstojna organska onesnaževala, kot so na primer dioksini. Povezavo do zloženke o pravilnem kurjenju z lesom in podrobnejših napotkov za pravilno kurjenje z lesom najdete na spletišču Moj zrak, v podmeniju Kurjenje doma (<http://www.mojzrak.si/#kurjenje>).

Na tem mestu predstavljamo le najpomembnejše ugotovitve in dejstva. Manjši prašni delci so za zdravje bolj škodljivi, ker prodrejo globlje v pljuča in telo. Med najpogostejšimi zdravstvenimi posledicami onesnaženosti zraka s prašnimi delci pa so srčnožilne bolezni in boleznijo pljuč, različne vrste raka in povečano tveganje za umrljivost novorojenčkov. Dioksini, druga škodljiva snov v zaradi nepravilnega kurjenja onesnaženem zraku, pa so ena najbolj strupenih snovi. Ko pridejo v okolje, ostanejo tam in povzročajo škodo še desetletja. Prek prehranjevalne verige lahko preidejo tudi v hrano in nekateri povzročajo raka, drugi imajo škodljive učinke na imunski, živčni, hormonski sistem. Zaradi naštetega v kurilnih napravah **nikakor ne smemo kuriti:**

- embalaže, obdelanega lesa (barvanega, lakiranega, impregniranega, npr. odsluženi železniški pragovi in električni drogov), ivernih plošč, plastike in drugih gospodinskih odpadkov, potiskanega papirja – dim in pepel, ki nastajata pri kurjenju tega, vsebujeta veliko strupenih snovi;
- odpadnih motornih olj, maziv in masti ter avtomobilskih, traktorskih in drugih gum;
- vlažnega in mokrega lesa – pri kurjenju tega čezmerno onesnažujemo zrak, poleg tega pa porabimo tudi več goriva, saj se tako zelena energija porablja tudi za izparevanje vode.

Časopisnega papirja, ilustriranih revij in ivernih plošč ne kurimo, saj vsebujejo taki odpadki kisline in težke kovine, ki ob zgorevanju izhajajo v okolje. Posebni odpadki spadajo samo v posebne zbiralne posode za ločeno zbiranje odpadkov. Odpadni materiali, kot so stiropor, plastika, revije in star papir, so primerni za reciklažo, zato tudi te zbiramo ločeno in jih ne sežigamo. Pri zgorevanju plastike pa se sprošča med drugim klor, ki je škodljiv za zdravje in uničuje ozonsko plast v zemeljski atmosferi.

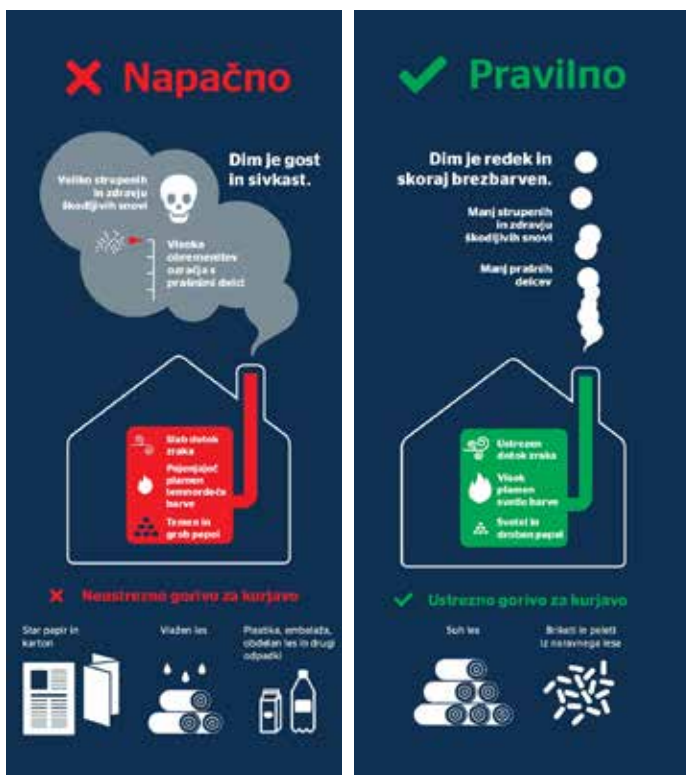
A vrnimo se k lesu. Od načina zgorevanja lesa ni odvisna samo koli-

čina izpusta prašnih delcev, temveč tudi sestava teh delcev in s tem njihova škodljivost. Prašni delci, ki nastanejo pri slabem zgorevanju lesa (npr. zaradi nepravilnega kurjenja, nepravilnega goriva ali vlažnega lesa), so za zdravje najbolj škodljivi!

Na prvem mestu kakovost lesa

Pravilno kurimo tako, da izberemo za vžig – pri čemer naglica nima kaj iskati – primerno netivo, uporabljamo pravilno gorivo, to v napravo pravilno nalagamo in poskrbimo tudi za ustrezen dotok zraka, s tem pa se da tudi nekaj privarčevati, saj če kurimo primerno suh les, privarčujemo pri gorivu, poleg tega pa manj onesnažujemo okolje. Kurimo le zračno suh les, to je les z do 20-odstotno vlažnostjo. Vsebnost vlage lahko izmerimo tudi sami, z merilnikom vlage v lesu. Les skladiščimo v pokritih zračnih skladovnicah, po možnosti na soncu. Priporočen čas sušenja je leto dni za drva iz topola in smreke, leto do dve za drva iz lipe, jelše in breze, vsaj dve leti za bukova in jesenova drva ter drva iz sadnega drevja in dve do tri leta za hrastova drva.

Les moramo torej do dve leti skladiščiti na zraku, na suhem. Izkušeni drvarji pa poleg tega pravijo, da je najbolje, če ga posekamo v času med šmarnoma, to je v času od sredine avgusta do sredine septembra, takoj nato pa ga je treba razžagati in razcepiti, če želimo, da ohrani kurilno vrednost čim dalj. Tako pripravljene ga je treba pravilno zložiti v klade in skladovnico pred vlago zaščititi, na tleh s podloženim lesom, na vrhu pa s starimi deskami ali pločevino, da lahko zrak kroži in polena suši. Skladovnic drv ne smemo pokrivati ali zavijati s polivinilno folijo.

Shemi napačnega in pravilnega kurjenja z lesom
(Vir: http://www.mojzrak.si/wp-content/uploads/2016/03/MZK_Zrak-Brosura-TISK.pdf)

Od posameznikovega znanja in ozaveščenosti oziroma ravnanja pri kurjenju v ogrevalnih napravah sta odvisni tudi onesnaženost okolja in poraba goriva. Kurjenje v individualnih kuriščih in kotlih za centralno ogrevanje v stanovanjskih hišah je velik onesnaževalec zraka. Na krajevni ravni lahko to primerjamo tudi z emisijami iz termoelektrarn in industrije, saj tovrstna kurišča povečujejo v zraku delež prahu, žveplovega dioksida, ogljikovega dioksida in dušikovih oksidov, od katerih spadajo nekateri tudi med tako imenovane toplogredne pline, ki so med glavnimi povzročitelji podnebnih spre-

memb. Zato se začnimo zavedati, da kurjenje ni samo nalaganje goriva v peč ali kotel, kurjenje združuje veliko opravil, kot so pravilno nalaganje goriva, izbira primerne ogrevalne naprave, že omenjeno stalno vzdrževanje in pravočasna popravila naprav in redno čiščenje dimovodnih naprav.

Morda boste glede tega kdaj potrebovali tudi kontakt »lokalnega« dimnikarja. V Trzinu je to Dimtech dimnikarstvo, Martin Šlebir, s. p.; 031/224-724; Martin Šlebir pa je ob tem tudi operativni gasilec v domačem gasilskem društvu. A to spada že k področju varstva pred požari.

Najpogostejše napake pri kurjenju v toplovodnih kotlih:

- naložimo preveč goriva – ogenj se ne more razgoreti, zato se sproščajo velike količine dimnih plinov, ti pa obremenjujejo okolje;
- preprečimo dostop zraka, ko je v kotlu dosežena želena temperatura – loputo za dovod zraka zapre regulator vleka, zaradi pomanjkanja zraka pa se zgorevanje poslabša, saj gorivo le še tli; na stenah se izloča katran, kurišče kotla in dimnik se zaradi slabega prehoda toplote zelo segrejeta (nevarnost vžiga saj), v dimu pa je tudi veliko škodljivih plinov;
- prenizka temperatura dimnih plinov in temperatura ogrevane vode pomenita kondenzacijo vlažnih dimnih plinov na stenah kotla.

BOLJE JE NALOŽITI VEČKRAT PO MALEM KOT ENKRAT ČIM VEČ. NAENKRAT!

Temeljni pogoj za okolju prijazno izgorevanje je dober izkoristek toplovodnega kotla. Pri sodobnih kotlih je ta tudi do 94-odstoten. Za vsako gorivo mora biti primerno oblikovano kurišče. Ni kotlov, ki bi bili primerni za izgorevanje več vrst goriv v enem kurišču z enakim izkoristkom. Vedno se je treba prilagoditi le enemu energentu. Pri kurjenju v toplovodnih kotlih pa poznamo tri temeljne načine:

- kurjenje z odgorevanjem s strani – Tu potisnemo žerjavico na rob kurišča in dodamo novo gorivo na prazni del rešetke poleg žerjavice.
- kurjenje z odgorevanjem od zgoraj navzdol – Na rešetko naložimo najprej premog, nanj pa drva, papir in trske; tak način kurjenja je primeren v prehodnem obdobju in pri predimenzioniranih toplovodnih kotlih, ko ne potrebujemo veliko ogrevalne toplote; ko imamo žerjavico, pa lahko kurjenje nadaljujemo z odgorevanjem s strani.
- kurjenje s pregorevanjem energenta – Tu nasujemo premog ali drva na žerjavico, tako da gorivo pregoreva od spodaj navzgor; ob tem potujejo gorljivi plini skozi hladno gorivo in ne zgorijo popolnoma, to pa zelo zniža izkoristek kotla, zato ta način ni primeren za kurjenje in je med opisanimi najslabši.

Vse o tem najdete na spletni povezavi:

<http://www.jesenice.si/medijsko-sredisce/novice/item/3579-kako-pravilno-kurimo-s-trdnim-gorivom-v-peceh-in-toplovodnih-kotlih>

Ravnanje v primeru kršitev

Če ne zaleže lepa beseda ob pravem času, se je treba včasih obrniti na za to pristojno službo. Za prijavo kurjenja na prostem (več o tem pred začetkom pomladi) je pristojen Inšpektoratu RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami Ministrstva za obrambo, za nepravilnosti pri kurjenju v pečeh in kotlih pa Inšpektorat RS za okolje in prostor Ministrstva za okolje in prostor (telefon: 01/420 44 88, e naslov: gp.irsop@gov.si). V okviru inšpektorata deluje tudi Inšpekcija za okolje in naravo, območje naše

občine spada pod organizacijsko enoto Ljubljana, inšpekcijska pisarna pa je v Zagorju ob Savi. V njihovi pristojnosti so tudi kršitve v zvezi s kurilnimi napravami na domu, prijavite pa jih lahko inšpekcijski službi za stike z javnostmi (kontaktna podatka na prejšnji strani).

Kar zadeva našo občino, je občinski svet leta 2004 sprejel Lokalni program varstva okolja (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 11/2004), z veljavnostjo 2005–2010, novejšega pa nimamo. Izdelava programa je obvezna za mestne občine, lahko pa ga izdelajo tudi druge občine ali več občin skupaj, vsekakor pa je to strateški in ne izvedbeni akt, ki bi ga lahko »kazali« sosedu, kadar vam gredo »v nos« njegove kurilne navade.

Za bolj kakovostno in prijaznejše življenje

Ob koncu velja poudariti, da bi morala biti tudi vsakokratna trzinska kurilna sezona takšna, da ne bi med njo sosedu in sokrajanom (pod)kurili v oz. pod nos in da nam v primeru »nedovoljenih« posegov ne bi bilo treba raje počakati na ustrezne vremenske razmere (veter), kakor pa da bi nam ti nakopali na glavo inšpekcijo. Tudi za domače loge oziroma kurilne naprave naj torej velja – deluj lokalno in misli globalno! Zatorej v prihodnje pošteno premislimo, kdaj, kaj, s čim, v čem in kako bomo kurili, da ne bomo ogrožali svojega zdravja in zdravja sokrajanov v okolici, navsezadnje pa tudi stavb in dimniških naprav v njih. Zakaj pa ne bi bili tudi v tem pogledu najboljši sose- sed, saj bomo tudi zaradi tega še raje živeli v našem kraju in naše življenje bo tudi mnogo bolj prijetno in prijazno. •

Miha Pavšek, foto: Miha Pavšek

Trzin'c vas gleda

Opozorilna tabla ... za premislek

Že res, da je zasebna lastnina – tudi tisto, kar je v lasti trzinske žu- pnije – sveta, obvestila oziroma opozorila v zvezi z njo pa bi lahko bila vsaj v nekaterih primerih vendarle malo prijaznejša. Staro trzinsko žu- pnišče, pred katerim stoji obravnavano opozorilo, je bilo res nevarno za bivanje, zato je bilo že pred časom izpraznjeno, in je tako, predvi- deno za rušenje, trenutno tudi poligon za vaje trzinskih gasilcev. Kljub temu pa bi se dalo narediti tu, za zgled drugim »privatnikom«, tudi bolj prijazno opozorilno tablo za odvrčanje nepridipravov in drugih, ki bi se še želeli stavbi nepooblaščno približati. Lahko pa bi, na primer, prehod na dvorišče onemogočili s kakšnim opozorilnim trakom. Saj je tudi vsakdanje življenje pod Ongrom, tukaj in zdaj, vse kaj drugega kot suhoparni zakoni in predpisi, ki nas žal pogosto tudi neživljenjsko omejujejo. •

Miha Pavšek, foto: Miha Pavšek

Opozorilna tabla bi zagotovo lahko bila prijaznejša.

JURČEK

V pekarni in slaščičarni Jurček naredimo rojstnodnevne, poročne in priložnostne torte po vašem okusu in videzu.

10% POPUST
za naročilo poročne, rojstnodnevne in priložnostne torte.

Depala vas 93a, Domžale, 01 724 86 27, 041 943 919, www.pekarna-jurcek.si

HUBAT

25let

080 22 36

www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

Imenitna zabava duhcev in čarovnic med bučami

Kaj se dogaja v Trzinu, smo se spraševali zadnji sončni dan »babjega poletja«, ko so okoli švigale male maškare. Njihov praznik je sicer v mrzli zimi, v našem kraju pa so veliki oranžno-črni plakati z upodobljeno čarovniško družino, ki gre v grad na žur, vabili vse male in velike otroke in vse čarovnice in čarovnike, naj pridejo 26. oktobra na prav posebno rajanje.

Dva Tomaža, Kadunc in Urbančič, in en velik razlog za uspeh: oba se organizacije tovrstnih prireditev vedno lotita s srcem.

Ena od največjih atrakcij čarovniške zabave je vedno poslikava obrazov. Otroci so se z veseljem prepustili spretnim rokam Klavdije Tretjak, ene od soorganizatoric prireditve, ter drugih mamic umetnic (Kristine, Petre, Žive, Ajde in Mateje), ki so na otroške obrazke pričarale imenitne stvaritve.

Čarovniške zabave se je udeležil tudi trzinski župan s svojo hčerkico Tinkaro.

Za slastne palačinke sta poskrbela zakonca Tomaž in Tjaša Lipovšek

Čarovniški grad je bila pravzaprav kar ploščad med bloki, okrašena z nasmejanimi bučami, grmi, spremenjenimi v velike duhce, odete v bela ogrinjala, vse pa je bilo prepleteno s pajkovo mrežo. In otrokom, ki so prišli v presenetljivo velikem številu, je bilo prav vseeno, da je bila zabava zaradi krompirjevih počitnic že prej, in ne na dan, ko si meseca vinotok in listopad podajata roko. Pomembno je bilo le to, da so naposled dočakali zabavo, ki so jo težko čakali celo leto in ki med drugim slovi tudi po zabavnih delavnicah in poslikavah obrazov.

Na trzinski bučerijadi, kot nekateri imenujejo to zabavo, so ob pomoči skupine mam umetnic, ki so spretno vihtele čopiče, na obrazkih nastajale umetnine, zaradi katerih se otroci zvečer niso hoteli umiti in so se z njimi z veseljem pokazali v vrtcu ali šoli tudi še naslednji dan.

Zanimivo je bilo opazovati tudi male umetnike, ki so se na postavljenih mizah in klopeh, ob pomoči mam, zabavali in sproščali domišljijo ob ustvarjanju umetnin, ki so značilne za noč čarovnic. Vrhunec dogajanja pa je bil prihod ogromnega, poskočnega in zelo prijaznega čarovnika.

Med rajanjem so mali »žurerji« postali lačni, tako da pri palačinkah vrste kar ni hotelo zmanjkati, pospravili so vse napečene dobrote, jedli so oranžno juho, ki je bila čisto drugačna in seveda boljša kot doma, saj jo je skuhal čarovnik, vse skupaj pa so za povrh zalili s čajem in malinovcem.

Da je tudi letošnja prireditev tako dobro uspela, je nedvomno zas-

luga mladih mamic, ki z dobro voljo prostovoljno pomagajo, da se imajo otroci lepo in si takšne dogodke tudi zapomnijo. Z domišljijo in veliko kreativnosti, (tudi) z lastnimi sredstvi in obilico prostovoljnega dela so mamice povezale vse tri dele Trzina in otrokom, ki živijo v hišah in blokih, v časih, ko se vsak ukvarja le še sam s seboj, ponovno pripravile nepozabno popoldne.

V zdaj že zgodnji temi pa so poslikani in nasmejani obrazi otrok, ki so švigali naokoli, ustvarjali skrivnostno čarovniško vzdušje, ki je zaokrožilo imenitno popoldansko dogajanje na ploščadi med bloki. ●

Dunja Špendal, foto: Janez Štrubelj

Čarovniško zabavo na ploščadi med bloki so podprli sponzorji: Občina Trzin, Pekarna Pečjak, Pizzeria in špagetarija Olivia, Podjetje Filc Mengeš, Kozmetični studio Nia, Motorino cafe, Carpus make up center

Iskreno se zahvaljujemo prav vsem, ki so kakor koli pripomogli, da je prireditev uspela: vsem mamicam, ki so spekle dobrote, vsem prostovoljcem, članicam in članom TD Kanja Trzin, predvsem pa hvala tudi vsem, ki so prireditev obiskali! Zaradi takega obiska je vreden ves trud, ki ga vložimo v izvedbo prireditve.

Prihodnje leto jo zagotovo ponovimo!

TD Kanja Trzin

Fotoaparati »padel v morje« sredi Kitajske

Pod okriljem planinskega društva Onger in turističnega društva Kanja smo imeli 23. oktobra v dvorani Marjance Ručigaj potopisno predavanje o Kitajski. Miro Štebe nas je s fotosprehodom popeljal po štirih glavnih točkah svojega popotovanja: skozi Peking do Kitajskega zidu, v starodavno kitajsko prestolnico Xian in na ogled vojske glinenih vojščakov, na sveto goro Hua, na domnevno najnevarnejšo planinsko pot, po kitajskem krasu, in nazadnje še v Šanghaj.

Če so bile polni dvorani obiskovalcev nekatere podobe Kitajske že znane, pa je bil zagotovo vrhunec predavanja Štebetov opis vzpona na Hua-shan/goro Hua, v katerem se skriva tudi odgovor, kako se je pokvaril avtorjev fotoaparati, ki ga je po serviserjevem mnenju zalilo morje.

Miro Štebe na planinski poti, ki velja za eno najnevarnejših na svetu. Predstavljajte si, da so te deščice, na katerih stoji, dvosmerna pot za stotine kitajskih romarjev dnevno.

Miro Štebe nas je uvodoma spomnil, da je kitajska civilizacija ena najstarejših neprekinjenih svetovnih kultur, saj se je začela že več kot 3000 let pred našim štetjem, človeštvu pa je dala med drugim papir, pisavo, tisk, smodnik, kompas, svilo ... »Vsekakor gre za velesilo, na katero je treba tudi v prihodnje še računati,« ocenjuje Štebe. Sodobna kitajska mesta presenečajo z velikimi modernimi stavbami, z novodobno arhitekturo, obenem pa se vračajo h koreninam, saj v parkih gradijo tudi nove pagode in druge stavbe po vzoru tradicionalne kitajske arhitekture. Štebeta so v mestih navdušili predvsem veliki, zelo lepo urejeni parki, za katere skrbi »cela vojska« čistilcev. Kot pravi, je smetar na Kitajskem spoštovan poklic.

Med potovanjem so prebivali v hutongih, četrtilih, v katerih so nekoč živeli uradniki in uslužbenci Prepovedanega mesta, danes pa se tu odvija življenje čisto povprečnih kitajskih meščanov. »Veliko družabnega življenja poteka kar na ulici – ljudje se družijo, klepetajo, tudi obedujejo zunaj in k mizi povabijo še sosede,« je povedal Miro Štebe in dodal, da je videti, da so Kitajci družabni ljudje, je pa stik z njimi otežen, če ne poznaš jezika.

In prav to mu je povzročalo preglavice tudi ob vznožju gore Hua, ene od petih kitajskih svetih gora. Za razliko od njegovih sopotnikov, ki so se

Slikovit prizor s svete gore Hua, kjer posredujejo romarji z barvitimi trakovi in ključavnicami (žabicami) svoje želje božanstvom.

na goro peljali z gondolo, je Miro Štebe želel na vrh plezati. »Toda imel sem problem, ker se s Kitajci nikakor nisem mogel sporazumeti, da bi mi pokazali pot na vrh. Poskušali so mi prodati vse mogoče, saj so mislili, da hočem kaj kupiti. Nazadnje sem pot vendarle našel, a bil ob tem precej razočaran, saj so bile od začetka do vrha stopnice, bolj ali manj strme, tudi zelo strme in zelo zelo strme, a vseeno zelo dolgočasne,« je avtor slikovito opisoval zagotovo najbolj atraktivni del svojega potovanja. Pojasnil je, da je bilo zelo vroče in soparno, da mu je pot lil v curkih, a da je ob poti vseeno občudoval umetelno izrezljane mostičke čez potoke in resnično podobo gore primerjal s slikarji na kitajskih slikah. O tem so pričale tudi njegove fotografije, ki pa jih je malo pod vrhom zmanjkalo. Njegov fotoaparati se je namreč proti koncu vzpona začel nenavadno obnašati in je nazadnje povsem odpovedal. Ob povratku so Štebetu na servisu povedali, da je bil njegov aparat v stiku z morskovo vodo. Avtorju ob tej oceni ni šlo na smeh, obiskovalci potopisnega predavanja pa so ob njegovem radoživem pripovedovanju zelo uživali in se tudi zabavali, predvsem pa so izvedeli marsikaj zanimivega. ●

Tanja Bricelj, foto: Marjan Vavpotič

Slovesnost v spomin na žrtve vojn

Na zadnji oktobrski petek, le nekaj dni pred dnevom spomina na mrtve, se je pri osnovni šoli Trzin, na kraju, kjer stoji spomenik žrtvam, padlim v drugi svetovni vojni, zbralo nekaj naših občanov in občank in počastilo spomin na vse, ki so dali življenje v boju za svobodo. Na spominski slovesnosti, ki jo že vrsto leto pripravlja Združenje borcev za vrednote NOB Trzin skupaj z Občino Trzin, je bil tudi tokrat slavnostni govornik predsednik tega združenja Jože Kosmač. V govoru je med drugim spomnil na pomnike junaštva in tragične usode ljudi tistega časa v Trzinu – v Jemčevi in Kidričevi ulici ter na Špruhi – in drugje po Sloveniji, omenil pa je tudi trzinsko obeležje iz novejše zgodovine – na hiši pri mostu čez Pšato. Poudaril je, da nas žrtve agresije med drugo svetovno vojno in po njej spominjajo na polpreteklo zgodovino, ki jo nekateri še vedno želijo prevrednotiti, in nas tudi opominjajo. V

Slovesnost v spomin vsem, ki so dali življenje za lepši jutri

krajšem kulturnem programu sta nastopila recitatorka devetošolka naše šole Neja Janežič in pevski zborček društva Skrinjca iz Šentvida pri Lukovici, ki je pod vodstvom zborovodje Janeza Gubanca zapel nekaj domoljubnih pesmi. ● **Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič**

Duhovi strašili po grajski »hosti groze«

Prostori gradu Jable so na najbolj grozljivo noč v letu, noč čarovnic, ponovno oživel. 31. oktobra, ko v Sloveniji praznujemo dan reformacije, je bila namreč v njem BUČno-čarovniška prireditev za otroke in odrasle, ki so jo organizirali člani trzinskega kulturno-umetniškega društva Franc Kotar in kulturnega društva Antona Lobode iz Loke pri Mengšu v sodelovanju s kreativno organizacijo Zlata nit, pridružili pa so se jim še taborniki rodu Skalnih taborov (RST) iz Domžal ter animatorji plesne šole Urška in plesnega kluba Impulz iz Domžal, dogajanje v gradu in okolici je ves čas spremljala požarna straža prostovoljnega gasilskega društva Trzin, medijski pokrovitelj pa so bile tudi tokrat kamniške Modre novice.

Letos so organizatorji pripravili nekoliko drugačno čarovniško dogajanje in z njim privabili množico obiskovalcev iz Trzina in od drugod. Nekdanja Ločanka Manca Baznik iz Zlate niti pojasnjuje: »Za razliko od lanskega leta, ko je bilo težišče dogajanja na dveh gledaliških predstavah, smo se letos osredotočili na ustvarjalne in plesne delavnice, začinjene z glasbo. In kot se za noro čarovniško noč spodobi, smo obiskovalcem ponudili še poslastico – sprehod po hosti groze – in smo spet presegli pričakovanja, saj smo našli več obiskovalcev kot lani.«

Ob 15. uri so se grajske duri na široko odprle in do poznih nočnih ur vabile obiskovalce z vseh vetrov na BUČno-čarovniške peripetije. Na grajskem dvorišču so jih omamljali začarani napitki in prigrizki ter pisana ponudba unikatnih izdelkov. Najmlajši so plesali s plesnimi animatorji, v grajski kuhinji s starši ustvarjali ali nestrpnost čakali na čarovniško obarvano poslikavo obraza. Organizatorji so poskrbeli tudi za čarobno gledališko predstavo Sprej proti pošastim Miškinega gledališča KU KUC, v kateri so otroci pomagali bojzaljivi miški in iznajdljivemu pasjemu detektivu pripraviti čudežni napoj proti pošastim. Še dobro, da so predvideli tudi ponovitev predstave, saj so gledalci vseh starosti obakrat do zadnjega koticčka napolnili avditorij s 150 sedeži. Najbolj vztrajni so v trdi temi z zanimanjem opazovali ognjeni ples dveh virtuofov, za zaključek pa uživali še ob BUČnih zvokih skupine Karsmreklasmrekla. Veliko obiskovalcev je navdušila tudi grajska ječa, v kateri je imel preganjalec duhov ujete zle duhove, in to, kar je sledilo. Najbolj nevarni duhovi so se namreč rešili ujetništva in pobegnili v temni grajski gozd. Le najpogumnejši, starejši naj bi bili od 9 let, so se jih odpravili iskat.

V temni gozd ... brez luči ... zgolj ob siju lune ... ko te nenadoma nekaj oplazi ... in ko zaslišiš grozljiv zvok ... lomastenje ... kričanje... Bi šli? No,

v štirih urah se je našlo več kot 300 takih junakov, ki so zbrali dovolj poguma za sprehod po grozljivem temačnem gozdu. Večina se je v grad vrnila vsaj malce prestrašena, nekateri močno bledih obrazov ali še kaj več, seveda pa navdušeni nad to čarovniško domislico organizatorjev. Že lani se je ideja o dogajanju v gozdu porodila Saši Hudnik, ki pa dogodka letos ni soustvarjala, saj je vajeti prevzela Trzinka Polonca Šepic: »Pri hosti groze so se nam, kudovcem, pridružili taborniki, ki so krasna ekipa in smo jim hvaležni, da so se odzvali v tako velikem številu. Brez njih nam gozdnega dogajanja ne bi uspelo pripraviti v taki obliki. Priprave so potekale že veliko prej, zadnji dan smo jih le udeležili. Že dopoldan smo v gozdu pripravili sceno, duhce (5 naših in 20 tabornikov) smo namazali in oblekli in pripravljeni so bili za akcijo. Sprva smo za dvajsetminutne ogled predvideli skupine po 15 ljudi, a smo jih morali kmalu povečati. Zanimanja je bilo namreč veliko več, kot smo pričakovali.«

Predsednica trzinskega KUD-a Brigita Ložar se veseli uspeha čarovniškega dogajanja: »Hvala vsem prostovoljcem, ki ste nam pomagali izpeljati našo prireditev, še posebno duhcem iz gozda (RST-ovi četi iz Trzina, članom KUD-a Franc Kotar in drugim), ki so kljub mrazu vztrajali do konca, pa tudi uradni fotografirni Nataliji Nataši Frelih, za njen dokumentarni vložek in promo film. Spet smo dokazali, kaj zmoremo skupaj.«

Vas zanima, kaj nam pripravljajo prihodnje leto? Dogajanje je sicer še zavito v gosto tkano tančico skrivnosti, a organizatorji obljublajo, da bo enako čarobno kot letos. Naj vas še fotografski utrinki z letošnje magične zabave prepričajo, da prihodnje leto morda tudi vi priletite v grad in si pričarate nepozabno čarovniško dogodivščino. ●

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Nekaj duhov, ki so strašili v hosti groze, in nekaj pomočnikov – prizadevnih tabornikov, ki so pomagali izpeljati to imenitno atrakcijo zabave.

Pestro dogajanje na grajskem dvorišču. Otroke je med drugim zabavala tudi prikupna maskota Modrih novic, ki so bile medijski sponzor dogodka.

BUČni koncert skupine Karsmreklasmrekla

Ustvarjanje v prostorih grajske kuhinje

Niso ga ukinili, temveč le prestavili

Mnogi Trzinci so se med »krompirjevimi« šolskimi počitnicami jezili, ko so hoteli na bankomat poslovalnice NLB v trzinskih Mlakah, pa ga niso (takoj) našli. A zadeva le ni tako nerodna, saj so ga le prestavili, na zadnjo, senčno stran poslovalnice, tja, kjer je prehod k »najboljše-mu« sosedu, natančneje, nasproti tamkajšnjih kolesarskih stojal. Tisti, ki bankomat uporabljate, dobro veste, za katerega gre, saj je to prav tisti, na katerem ste ob sončnih popoldnevih bolj slutili kot videli, kaj piše na zaradi sonca bleščečem se zaslonu. Tako se je lahko tisti, ki s standardnim postopkom ni bil dobro seznanjen, med pritiskanjem tipk kaj hitro zapletel in ostal na koncu z dolgim nosom oziroma brez denarja.

Zdaj bo vse drugače vsaj z vidljivostjo, vseeno pa bo dobro, če boste imeli ob dvigu zaželeno vsoto zanjo tudi kritje. Nova pa ni le lokacija bankomata, ampak tudi naprava, in to taka, ki zna med drugim tudi »pojesti« denar, ki ga – na primer – po opravljenem postopku identifikacije pozabite vzeti iz reže. ● **Miha Pavšek, foto: Miha Pavšek**

Že tretjič državni prvak v podvodni fotografiji

Najstarejše slovensko potapljaško društvo, Društvo za raziskovanje morja in podvodne športe (DRM) Ljubljana, je 7. in 8. oktobra organiziralo državno in odprto mednarodno prvenstvo v podvodni fotografiji v Piranu, DRM Open 2017. Na tem za mnoge manj znanem športno-umetniškem tekmovanju se je to prvo oktobrsko soboto na piranski Puntji zbralo 20 podvodnih fotografov iz Slovenije, Hrvaške in Italije in v lepem sončnem dnevu skušalo v objektiv ujeti najlepše motive podvodnega sveta. Med njimi je bil tudi naš občan Gregor Verč, ki je s svojimi pronicljivimi podvodnimi umetninami člana žirije najbolj prepričal in tako že tretje leto zapored odnesel domov naziv državnega prvaka.

Gregor Verč je že tretje leto državni prvak v podvodni fotografiji.

Fotografi so imeli na voljo pet ur, da z digitalnim fotografskim aparatom v skoraj idealnem vremenu, ki je vplivalo na dobro vidljivost pod morskno gladino, posnamejo fotografije za tri kategorije: Ambient (Wide), kjer predstavlja podvodni svet polovico fotografije, Makro (Macro), kjer je na fotografiji drobno živo morskno bitje ali detajl podvodnega sveta, in Riba (Fish), kjer posnetek zajame jato rib, posamezno ribo ali le njen del.

Dela so se lotili z zrcalnorefleksnimi (DLSR) ali kompaktnimi fotoaparati v zaščitnem ohišju. Po preteku odmerjenega časa so morali tekmovalci oddati spominsko kartico, na kateri je lahko bilo največ 100 podvodnih fotografij, sledilo pa je izbiranje posnetkov in predaja tekmovalnih fotografij, ki so jih lahko tekmovalci enako kot lani pred oddajo v aparatu še popravljali z obrezovanjem, barvnimi korekcijami in podobnim. Za vsako kategorijo je lahko tekmovalec oddal le po en posnetek. Tričlanska žirija, ki so jo sestavljali znana slovenska pod-

Čudoviti podvodni svet Grege Verča

vodna fotografa Borut Furlan in Irena Čok ter zamejec Gianni Pecchiari, je ljubiteljem modrih globin naslednji dan predstavila svoj izbor in razglasila zmagovalce. V kategoriji zrcalnorefleksnih fotoaparatorov jih je nabolj prepričal naš občan Gregor Verč, ki je zasedel prvo mesto v kategorijah Ambient in Makro in tretje mesto v kategoriji Riba in si tako že tretje leto zapored pridobil naslov državnega prvaka v podvodni fotografiji. Drugo mesto je zasedel Hinko Šolinc, tretje Tomaž Volaj. Da ima Verč izostreno oko za lepote morskih globin, je dokazal že večkrat, tudi leta 2013, ko je skupaj z asistentom Tomažem Volajem zastopal Slovenijo na svetovnem prvenstvu v podvodni fotografiji v nizozemski pokrajini Zeeland in v kategoriji Ambient z modelom osvojil srebro med 36 konkurenti iz 20 držav. Izkušeni potapljač in podvodni fotograf iz Trzina odkriva lepote morskih globin z objektivom že 25 let. ●

Tanja Jankovič, foto: Osebni arhiv Grege Verča in Jure Gasparič

Matjaž Erčulj

Nagrada za prizadevno vpetost v trzinsko življenje

Turistična zveza Slovenije je na letošnjem srečanju predsednikov turističnih društev 17. oktobra v Kranjski Gori podelila priznanja tridesetim posameznikom za prizadevno delo v turistični društveni organizaciji. Med nagrajenimi je bil tudi Trzinec Matjaž Erčulj, ki ga lahko srečate v različnih vlogah na številnih prireditvah v našem kraju.

Matjaž Erčulj je za svoje prizadevno prostovoljsko delo v TD Kanja nedavno prejel državno priznanje.

»Ne razumem, zakaj je treba v Odsevu pisati o nekom, ki je dobil tako malenkost,« je bil presenečen, ko sva sedla k pogovoru v občinski sejni sobi. A je na dobljeno nagrado vendarle ponosen, predvsem mu je všeč opis, zakaj si jo je prislužil. Hudomušno pripomni, da že 21 let aktivno deluje v trzinskem športnem društvu, nagrado pa je dobil za delovanje v turističnem društvu.

Sanjska služba

Omenjeno priznanje zdaj krasi steno njegove pisarne na občini, kjer je zaposlen že šesto leto. »Začel sem kot strokovni sodelavec za organizacijo prireditev in za sodelovanje z društvi na področju družbenih dejavnosti, in sicer sem pripravljaval pravilnike za razdelitev občinskih sredstev za različne programe društev in občinske programe, društvom pomagal pri organizaciji prireditev, od pripravljanja vsebine do pomoči na prireditvah, postavljanja ozvočenja in druge opreme, do snemanja prireditev in izvajanja promocijske aktivnosti, kar vse še vedno počnem. Vodil sem vlaganje v družbeno infrastrukturo, in ko je odšel sodelavec, ki je skrbel za redna vzdrževalna dela, sem prevzel še to, in tako zdaj skrbim za občinsko lastnino, kot so igrišča, občinska stanovanja, dvorane in podobno.« Z nasmehom na obrazu mi pojasni, da je to zanj sanjska služba. »Pravzaprav nikoli ne vem, kdaj se konča služba in začne prostovoljno delo. To dvojce se namreč prepleta.«

Čas za družino

Žena Vanja, s katero tketa niti skupnega življenja že od konca srednješolskih let, in živahen devetletni sin se mu pri teh pripravah občasno pridružita in mu pomagata, velikokrat pa nista navdušena nad njegovo odsotnostjo. Še posebno takrat, ko se njegovo delovanje v domačem kraju križa z željami po družinskem skupnem preživljanju prostega časa. »Trudim se uskladiti svoje delo z njunimi željami. Zavedam se, da si je treba vzeti čas tudi za družino, za naše skupne izlete, saj smo potem vsi zadovoljni. A delovati v športnem društvu, pomagati pri turističnem in še drugih društvih, ki me prosijo za pomoč, tega pa ne morem nehati.«

Matjaž je bil prva generacija trzinskih otrok, ki so obiskovali novo osemletko, in ima na šolska leta lepe spomine. Pravi, da je bil živa-

Obrazložitev Turističnega društva Kanja Trzin, ki je Matjaža Erčulja predlagalo za državno priznanje za delo v turistični društveni organizaciji:

»Matjaž je prostovoljec že 21 let, bil je predsednik ŠD Trzin in je še vedno njegov član. Od leta 1999 je podporni član društva TD Kanja, je aktivist in vztrajen povezovalac društev pri organizaciji različnih prireditev, preko katerih je Trzin prepoznan in obiskan. Matjaž je že drugi mandat član UO društva. Ob zadolžitvah ob različnih dogodkih je strokovno dejaven v muzeju Jefačnikova domačija, v projektu Moja dežela lepa in gostoljubna in v čistilnih akcijah. Po naravi, prepričanju in dejanjih je izjemen prostovoljec in nesebičen pripadnik društva in kraja, v katerem deluje, je kreativen in odgovoren za svoje delo, energičen, sproščen, vedno pripravljen pomagati, vključujoč, vztrajen in odločen ter vedno pripravljen na nove izzive.«

hen, igriv otrok in da je sošolcem večkrat pomagal pri učenju. Kmalu se je pridružil košarkarskemu klubu Helios Domžale in začel trenirati košarko. »Otroci smo preživeli veliko časa na košarkarskem igrišču pri šoli in KUD-u. Štirje koši so bili ves čas zasedeni, zato smo vedno dolgo čakali, da smo prišli na vrsto.« Komajda polnoleten je sam začel trenirati otroke, v šoli in v klubi, in tako se je s športom začelo njegovo prostovoljstvo. Dolgo časa je košarko tudi aktivno igral. »Zdaj pa le še občasno, rekreativno,« pripomni z malce obžalovanja. Po zaključeni srednji ekonomski šoli je obiskoval ekonomsko fakulteto in diplomiral z nalogo z naslovom Sponzorstvo in menedžment v športu. Po končanem študiju je nekaj let deloval kot samostojni podjetnik, ukvarjal se je z računovodstvom, in sodeloval pri zaključnih delih v gradbeništvu, v drugem in tretjem mandatu po oblikovanju Občine Trzin je bil celo občinski svetnik, leta 2006 pa je neuspešno kandidiral za župana. Občasno piše prispevke za Odsev.

Pripaden prostovoljec

Ko je beseda nanesla na prostovoljstvo, je pravzaprav takoj začel govoriti o svojem delu v športnem društvu Trzin in o številnih prireditvah, ki jih je organiziral v svojem 21-letnem članstvu v njem. »Zdelo se mi je, da v Trzinu potrebujemo neko obliko zabave in najbolj primerne so bile športo-zabavne prireditve.« Bil je pobudnik in organizator teka Petra Levca, z ekipo je organiziral zahtevne košarkaške turnirje (25 ur košarke) in turnirje ulične košarke, otroško olimpijado ... Z obžalovanjem pripomni: »V Trzinu potrebujemo večjo večnamensko dvorano. Na občini že več let neuspešno iščemo rešitve v javno-zasebnem partnerstvu. Upam, da nam bo v prihodnjem letu uspelo.« Pomembno se mu zdi sodelovanje in povezovanje med društvi, zato pomaga vsem, ki se obrnejo nanj. Pred leti se je vključil tudi v delovanje turističnega društva in jim pomagal pri izvedbi več projektov in prireditvah. Je veseljak, ki se rad druži in nazdravi s prijatelji in znanci.

V vseh letih delovanja se je nabralo veliko prigod, pa tudi kakšna nezgoda: »Najbolj sem si zapomnil tisto, ko si je na teku Petra Levca v gozdu tekač zlomil nogo. Ko sem to izvedel, sem bil nekje na progi. Ponj so se odpravili gasilci, a so na cesti z gasilskim avtom nesrečno zapeljali v jarek, za njimi pa je obtičalo še reševalno vozilo,

Praznični trenutki

ki ni moglo mimo njih do ponesrečenca. Zato sem odhitel do svojega avtomobila in se pripeljal ponesrečencu najbližje, kolikor sem mogel. Nato sem stekel do njega, ga prinesel do avtomobila in odpeljal na štartno-ciljno ravnino, da so ga tam oskrbeli in odpeljali v Klinični center.«

In kaj po njegovem mnenju v Trzinu še manjka? »Prireditev je dovolj, celo zmanjšujemo njihovo število oziroma si prizadevamo za večjo prepoznavnost tistih večjih, tako da nanje vabimo znane osebe in glasbene skupine. Bolje je, da je dogodkov manj in da so ti dobro pripravljene. Spomladanski čas je v Trzinu lepo zapolnjen, slabše pa je jeseni. V Trzinu pa nam manjka adrenalinski park, 'zip line' ali nekaj podobnega, kar bi pritegnilo ljudi.« •

Tanja Jankovič, foto: osebni arhiv Matjaža Erčulja in Tanja Jankovič

Utrinek z družinskega potovanja

Okrogli jubilej varovanke trzinskega doma

V petek, 27. oktobra, smo v enoti Doma počitka Mengeš v Trzinu praznovali jubilej gospe Marije Bernot, njenih okroglih 90 let. Na slavljenkino veselje so se prireditve udeležili njeni najdražji – hči Nuška in sin Branko z ženo –, pa tudi župan Peter Ložar, direktorica Lidija Krivec Fugger in njeni sostanovalci. Za dobro vzdušje je z igranjem, petjem in pripovedovanjem šal poskrbel duo Frenki, gospa Nuša je navzočim na kratko predstavila mamino življenje in ob tem posebej poudarila, da sta imela z možem, ki je žal že nekaj let pokojni, zelo lep in srečen zakon. Govorom, čestitkam in napitnici je sledilo še sladkanje z veliko torto, pečeno v domski kuhinji. Za lepo presenečenje je ob koncu poskrbel prav tako varovanec doma, gospod Bogdan, ki je slavljenko povabil na ples, direktorica doma pa ji je izročila šopek in toplo odejo, da ji bo v prihajajočih zimskih dneh prijetno toplo. Slavljenka je prejela darila tudi od župana in svojcev, mi pa ji želimo, da bi ji zdravje dobro služilo in bi se v domu počutila čim boljše. •

Katarina Pezdirc, foto: Arhiv Doma počitka Mengeš, enota Trzin

Zlata poroka zakoncev Kurent

V soboto, 21. oktobra, je bila v trzinski cerkvi zlata poroka Jožice in Francija Kurenta.

Joži se je k Šuštarjevim, kot se po domače reče pri Kurentovih, primožila iz Gradišča pri Lukovici, večino delovne dobe pa je v ljubljanski porodnišnici pomagala pri rojstvih, tudi številnim Trzinkam in Trzincem. Zdaj je že leta zelo dejavna članica trzinskega Karitasa, leta 2000 pa je bila med soustanoviteljicami skupine Trzinski izvir, skupine za samopomoč za kakovostno starost, in jo še vedno neumorno vodi. Za svoje požrtvovalno delo je leta 2010 prejela državno priznanje za prostovoljstvo.

Franci je rojen Trzinec. Izučil se je za ključavničarja in bil večji del delovne dobe zaposlen v Induplati Jarše kot mojster v oddelkih tkalnice in pripravjalnice.

Zakoncema Kurent je ob praznovanju zlate poroke voščil tudi trzinski podžupan Rado Gladek.

V prostem času je bil amaterski igralec in je na trzinskem odru nastopal celih 30 let. Poleg tega je bil član in tajnik PGD Trzin in dolga leta tudi vodja trzinskih narodnih noš in je leta 2007 prejel srebrno občinsko priznanje za ohranjanje trzinske tradicije. Še posebno pa je znan kot pritrkovelec, saj je iz zvonov cerkve svetega Florijana, zavetnika gasilcev, kar 60 let izvajal prepoznavne praznične in druge melodije.

In prav v tej cerkvi je bila tudi slovesnost ob njuni zlati poroki. Vodil jo je trzinski župnik Boštjan Guček, sodelovali pa so pevci, prijatelji in sorodniki, predvsem vnukinji zakoncev Kurent Manuela in Neža ter kot ministrant vnuk Poldi.

Slavljencema se je župnik zahvalil za vse dobro, kar sta naredila za skupnost, in jima ob čestitki izročil spominsko darilo.

Zlatoporočenec Franci se je po maši vsem navzočim zahvalil za lepo slovesnost in prijazna voščila in jih povabil na kozarček in druženje pred cerkvijo. Čestitkam zelo številnih »svatov« se je v imenu občine pridružil podžupan Rado Gladek in slavljencema v spomin na ta zlati dogodek skupaj s soprogo Natašo izročil šopek in knjigo Skriti knjižni zakladi.

Druženje na mostu je bilo prijetno, in to tudi po zaslugi drugega vnuka slavljencev, harmonikarja Uroša. •

S. M., foto: S. M.

WLAN MMDS

TV - Internet

Slovenski in tuji TV programi sedaj tudi s Kržišča-Krvavca-Vrh Kriške planine in Limbarske gore!

UGODNA CENA! Brezžično do objekta v optični vidljivosti!

- TV ali INTERNET od 15 EUR/mesec, možnost telefonije
- Najbolj gledani kabelski programi s slovenskimi podnapisi, tudi HD!
- Internet signal tudi s Kamniškega gradu, Ambroža, Vel. Planine, Črnicva, Zg. Javoršice, Ambroža, Pd Moravče, Lukovice, Peč pri Moravčah, Slivne-Geosa, Zas. Sv. Gore in ostalih.
- Nudimo vam kvaliteten servis TV in ostale A/V tehnike.

Prihodnost je v brezžičnih tehnologijah

040 997 007

www.zvezdatv.si
www.gorosan.com

Zvezda TV
10 let!

NOVA RESTAVRACIJA

PUTR

**S PRIJATELJI V DRUŽBI
NAJBOLJŠIH JEDI**

Mengeška cesta 67
1236 Trzin

www.putr.si

Instagram Facebook

Novice iz PGD Trzin

V PGD Trzin smo imeli v zadnjem času 5 tehničnih intervencij, posredovali pa smo tudi zaradi sproženja dimnega alarma.

13. septembra ob 14.59 smo v Ulici pod gozdom pomagali krajanu, ki se je poškodoval pri padcu s strehe. Huje poškodovanega smo skupaj z reševalci in CZR oskrbeli in ga prenesli v reševalno vozilo, zatem je bil prepeljan v UKC Ljubljana.

22. septembra ob 7.38 smo posredovali v Hrastovcu, ker je v objektu počila vodovodna cev in je zalilo prostore, v katerih je zobna ordinacija. Preprečili smo nadaljnje iztekanje vode, razlito vodo pa smo posesali z vodnim sesalcem. Okvara je povzročila večjo materialno škodo.

12. oktobra ob 11.42 je prišlo v cestnem križišču Trzin–Mengeš do trka vozila in kolesarja. Poškodovanega kolesarja smo skupaj z reševalci in CZR oskrbeli za prevoz v UKC Ljubljana, kraj nesreče pa smo protinaletno zavarovali.

18. oktobra ob 19.09 sta v križišču za IOC Trzin trčili dve vozili. Pri tem se je ena oseba poškodovala in je bila prepeljana v UKC Ljubljana.

19. oktobra ob 13.09 se je sprožil dimni alarm v osnovni šoli v Trzinu. Na kraju dogodka smo ugotovili, da se je sprožil ob odpiranju peči v kuhinji zaradi velike količine pare. Pri tem ljudje niso bili ogroženi.

20. oktobra ob 16.38 smo posredovali pri prometni nesreči, ki se je zgodila v križišču pri Obnovi. Prišlo je do verižnega trčenja treh vozil, pri tem se je ena oseba poškodovala. Na vozilih smo odklopili akumulatorje, cestišče smo posuli z absorbentom in kraj protinaletno zavarovali. Na vozilih je nastala večja materialna škoda.

Za uspešno posredovanje ob nesrečah je potrebno veliko znanje in izkušnje. Člani našega društva se trudijo pomagati sočloveku po najboljših močeh, in to poleg svojih obveznosti v službi in doma. V nezgodah, zlasti če so v njih udeleženi ljudje, moramo delovati kot profesionalci, pa čeprav smo prostovoljni gasilci, zato porabimo veliko svojega prostega časa za dodatno izobraževanje, vaje in različna usposabljanja. Vsak naš aktivni član porabi za delovanje v društvu od sto do nekaj sto ur, del usposabljanja pa so tudi gasilska tekmovanja.

Joga v društvu Pot srca

V okviru društva Pot srca smo imeli septembra dve intenzivni delavnici joge, prva je bila za fleksibilnost, druga za moč. Tako smo se dobro pripravili na novo sezono vadbe, ki poteka od oktobra vse do junija, telo dobro razgibali in se ob tem z različnimi vajami in novim vedenjem, kako poskrbeti za svoje zdravje, pripravili tudi na prihajajoče mrzle dni, ki že napovedujejo zimo.

Če se želite tudi vi udeležiti redne vadbe in tako poskrbeti za svoje zdravje, se nam še vedno lahko pridružite, in to vsak ponedeljek in sredo od 19.30 do 21.00, in vsak petek od 18.30 do 20.00, z obvezno predhodno prijavo po telefonu, na številko 041 821 401, ali po elektronski pošti, na naslov drustvopotsrca@gmail.com.

Mag. Mojca Tavčar, Društvo Pot srca, foto: Anže Kajzer

Zmaga naših fantov na gasilskem taktičnem tekmovanju v Rogaški Slatini

Tekmovanja, praznovanja in slovesa

9. septembra se je skupina operativnih članov PGD Trzin udeležila tekmovanja v gasilski taktiki v Rogaški Slatini. Ekipo v sestavi Marko Kajfež, Borut Kump, Dušan Mrčun in Gašper Pevec se je odlično odrezala, saj je dosegla prvo mesto.

Tekmovanje pa se udeležuje tudi naša mladina.

20. oktobra so na osnovni šoli Venclja Perka v Domžalah pripravili gasilski kviz, ki ga vsako leto organizira PGD Študa. Sodelovale so tudi tri ekipe našega društva. Mladinke so bile med trinajstimi ekipami pete, pionirji so bili dvanajsti, pionirke v sestavi Lara Pevec ter Tjaša in Neža Kosirnik pa odlične tretje v konkurenci dvajsetih ekip.

Društveno dogajanje pa so v zadnjih tednih zaznamovali tudi veseli in žalostni trenutki.

13. oktobra je naš član Franc Zajc praznoval 70 let. Kot veleva običaj, smo ga pospricali in se z njim povesečili. Ob okroglem jubileju mu še enkrat čestitamo. **24. septembra** smo se udeležili Mihaelove maše v Mengšu in **21. oktobra** maše za gasilce v Loki pri Mengšu, v tem času pa smo se od nekaj gasilcev tudi poslovili – od dveh članov PGD Loka pri Mengšu, od člana PGD Mengeš in od člana PGD Jarše Rodica. Naj počivajo v miru. Z gasilskim pozdravom: Na pomoč!

Dušan Kosirnik, foto: Arhiv PGD Trzin

Zanimivo predavanje o projektu Starejši za starejše

V ponedeljek, 6. novembra, dopoldne se je kljub različnim načinom obveščanja o dogodku zbralo le malo poslušalcev predavanja o projektu Zveze društev upokojencev Slovenije (ZDUS) STAREJŠI ZA STAREJŠE.

Udeleženci smo spoznali, da je projekt STAREJŠI ZA STAREJŠE dobro delujoča organizacija pod okriljem stanovske Zveze društev upokojencev, ki vključuje vse upokojence, ne glede na njihovo vero, svetovnonazorsko prepričanje in strankarsko pripadnost.

Predavanja se je udeležil tudi predsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske Zdravko Malnar in v pozdravnem nagovoru poudaril, da je prostovoljstvo nekaterim položeno že v zibelko in da si želimo takšnih, ki nesebično brezplačno pomagajo pomoči potrebnim, kar največ.

Predavatelj Janez Ferjan pa je za začetek podal nekaj statističnih podatkov. Med drugim je spomnil, da se povprečna starost pri nas zvišuje in da je v našem okolju vse več starejših. In ker je trenutna starostna meja, v okviru katere predstavljeni program deluje, 69 let, jo nameravajo zaradi tega dvigniti na 75 let. Ker je to ZDUS-ov program, so za to, ali bo sprejet njegov koncept in ali bo sistem deloval, odgovorna predvsem društva upokojencev, njegov namen pa je, da bi starejšim, bolnim, onemoglim in invalidom omogočili kakovostno pomoč na domu, da bi lahko čim dlje živeli v svojem okolju. Prav zato je moto tega programa: »Danes jaz pomagam tebi, jutri bo nekdo mlajši pomagal meni«. Ker vključuje zdaj starejše, stare več kot 69 let, običejejo v okviru tega programa vse take ljudi izbrani in usposobljeni prostovoljci, zato da ugotovijo, kdo je potreben pomoči. Ob prvem obisku se tak starejši upokojenec in prostovoljec dogovorita o vsebini pomoči oziroma, če ta še ni potrebna, o možnosti naslednjega obiska ali neposrednega kontakta.

Projekt ima natanko razdelane in zapisane naloge (v pravilih za delovanje in za varovanje osebnih podatkov), pogodbo z ZDUS o izvajanju programa, pogodbo z občino o izvajanju socialnega programa in še več drugih dokumentov (o usposabljanju izvajalcev ...), ki jih mora upoštevati predvsem koordinator, ki spremlja to delo prostovoljcev.

Prav zato ker je projekt zelo dobro zastavljen in živi že od leta 2004, izvajajo pa ga v večini društev upokojencev v Sloveniji, so ga tudi v Evropskem parlamentu, na predlog dveh poslancev iz Slovenije, Iva Vajgla in Igorja Šoltesa, prepoznali kot projekt, ki deluje za starejše, potrebne pomoči, ta pomoč pa se kaže predvsem v pogovoru s starejšimi, ki so osamjeni, v prevozih do zdravnika, celo kot pomoč pri urejanju stanovanja ... ter tudi pri organizaciji pomoči, ki so jo dolžne zagotavljati državne institucije.

Če bo taka volja članov, se bo projektu priključilo tudi Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin. ● **Zoran Rink, foto: Marjeta Rink**

Teden dobrodelnosti

Zadnji teden v novembru že tradicionalno zaznamuje karitasov teden – vrstijo se različne lokalne dobrodelne prireditve, osrednja pa bo 29. novembra v Celju, že uveljavljena prireditev Klic dobrote.

V Trzinu bomo imeli na karitasovo nedeljo – 3. decembra – v cerkvi koš, v katerega ljudje na ta dan že leta darujejo hrano, pralni prašek in higienske pripomočke, pa tudi denar, izključno za potrebe v Trzinu. Enako zbiranje bo potekalo tudi v župnišču, v dopoldanskem času, svoj dar pa lahko nakažete tudi na bančni račun Župnijske karitas Trzin 02305-0253395295 pri NLB.

Naša Župnijska karitas (ŽK) je del Škofjiske in s ten tudi Slovenske karitas. Smo del velike družine, v kateri so potrebe različne, odvisno od področja. Pri vsakem delu, tudi najmanjšem, pa je pomembno, da ga opravljamo z veliko ljubeznijo. V tem duhu skušamo pomagati v našem okolju v obsegu sredstev in moči naših članov, hvaležni pa smo za vsako spodbudo in za pomoč v kakršni koli obliki in bomo vse, kar boste prispevali, z veseljem razdelili pomoči potrebnim v našem okolju. To bo za prejemnike kot tople plamen adventne svečke.

Da bo v tem adventnem času vsem bolj svetlo, pa lahko nekaj naredi čisto vsak. Vsi namreč potrebujemo luč, ker se žal, sploh ne vidimo več, saj hodimo drug mimo drugega in se niti ne opazimo. Gledamo ekrane namesto obrazov, raje govorimo kot poslušamo, raje imamo resničnostne šove kot resničnost. Smo ljudje sklonjenih obrazov, s pogledi, uprtimi nekam stran. In zato moramo narediti nekaj, da bodo naši obrazi bolj veseli in svetli, sploh zdaj, ko smo v času vselega pričakovanja.

Naredimo prvi korak, ki je preprost in težak obenem. Začnimo se spet pozdravljati. Pozdravne besede so pomembnejše, kot si mislimo. Ko človeka pozdravimo, mu s tem damo vedeti, da je za nas nekdo in da mu želimo dobro. Naj bo začetek praznikov vesel – doma, v trgovini, na cesti, povsod!!

Člani Župnijske karitas želimo vsem prebivalcem Trzina veseli adventni čas, lepe praznike in uspešno leto 2018!

Za Župnijsko karitas Trzin ●

Anica Batis

FORD KA+
VEČJI OD PRIČAKOVANJ

Tako kot Domen Prevc, ki je kljub mladosti z rezultati presenetil ves svet, tudi Ford KA+ prinaša več od pričakovanih. Več prostora za potnike, več prostora za prtljago – kar 270 litrov in 21 lodagalnih površin. Več ušitka v vožnji po zaslugi izjemne vodljivosti in odzivnega motorja. Več poveztivosti s sistemom Ford SYNC in več elementov serijske opreme. Edino, kar je majhno, je njegova cena: **že od 10.750 €**.

MojFordKaPlus.si

Ford KA+ / Uradna poraba goriva: 5 l/100 km. Uradne emisije CO₂: 114 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b. Uradne emisije NOx: 0,0357 g/km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k časovno povsodnim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Slike so simbolične. Summit motors Ljubljana, d.o.o., Flajšmanova 3, Ljubljana.

Go Further

VEIT TEAM, Čufarjeva ulica 24, Vir, Domžale, GSM: 031 395 395, www.veitteam.si

Pohod po štirih občinah

Turistično društvo Vodice organizira vsako leto zadnjo soboto v oktobru jesenski pohod iz Sela pri Vodicach na vrh Rašice, čez Dobeno do Mengeške kočice in nazaj v Selo. Na pobudo Turističnega društva Kanja Trzin se pohoda udeležujemo tudi Trzinci, s to razliko, da mi svoj pohod začnemo in končamo v Trzinu. Organizacijo tega pohoda je letos prevzelo trzinsko društvo upokoencev Žerjavčki, pridružili pa so se nam tudi pohodniki društva upokoencev iz Moravč.

V sončnem jutru se nas je zbralo pred osnovno šolo v domači občini največ doslej. Z urnimi koraki smo prečili Mlake, šli mimo športnega parka v gozd in po lepo obnovljeni gozdni cesti do vasi Rašica v občini Ljubljana. Na križpotju poti proti vrhu Rašice in proti Selu smo se spustili navzdol, v vas Selo pri Vodicach, v občini Vodice. Tu so nas pri koči športnoskakanega društva pogostili z grozdnim čajem in kranjsko klobaso, Darja in Lojze Kosec, gonilni sili vodiškega turističnega društva, pa sta nam natrosila nekaj novic in nam obljubila, da se čez leto dni spet vidimo tu. Nato smo jo pohodniki mahnilo naprej proti Šinkovemu Turnu. Sonce nas je prijetno grelo, korak pa je bil lažji tudi zaradi klepeta z moravškimi pohodniki. Po Šinkovem Turnu smo se začeli ponovno vzpenjati po ozkih gozdnih stezah in tu srečevati pohodnike, ki so se že bližali cilju. In tako tudi letos ni šlo brez vsakoletnega pozdrava »Trzinci gredo spet v napačno smer«. Pot po gozdu je dobro uhojena in zelo skrbno označena, zato smo na Mengeško kočico, v občini Mengeš, prišli brez težav, točno opoldne, in bili tu nagrajeni

z lepimi razgledi. Še vedno polni energije smo snovali že nove skupne pohodniške poti. Po krajšem počitku se je polovica pohodnikov odpravila iz Mengša proti Trzinu peš, druga polovica pa se je domov odpeljala. ●

Milica Erčulj, foto: Milica Erčulj

26. pohod po poteh vojne za Slovenijo

Na poti po zeleni naravi

Veterani vojne za Slovenijo se vsako leto podamo na pohod v spomin na osamosvojitve naše države. Letos je bil zbor pri gradu Brdo nad Lukovico. V še dokaj meglenem jutru se nas je tu zbralo kar lepo število, saj so bili poleg domačinov z nami tudi veterani iz Ljubljane, Logatca, z Vrhnike, iz Litije, Grosuplja in Ribnice.

Ob gradu nas je pozdravil župan občine Lukovica Matej Kotnik in nam predstavil bogato zgodovino gradu, ki je bil svoje čase sedež uprave širšega okoliša, med vojno pa je bil žal požgan in zatem nikoli popolnoma obnovljen, tako da stojijo zdaj le še njegovi zidovi, brez strehe.

Od tu smo se podali na peturni pohod k pomniku na Mali Lašni, kjer je med našo osamosvojitveno vojno delovala učna četa TO Domžale, ki je skrbel za zaščito vojakov prebežnikov iz jugoslovanske armade iz bližnje in daljne okolice. Med nekajtedenskim bivanjem tu so se, ko so po zavzetju skladišč JLA pri Borovnici pod Krimom dobili orožje, tudi usposabljali. Zanimivo je, da je bila ta lokacija tajna in da so zanjo vedeli le poklicanci, ki so skrbeli za logistiko.

Naš pohod se je končal v gozdičku nad Lukovico, kjer ima svoj prireditveni prostor Turistično društvo Lukovica, ki nam je ob tej priložnosti tudi pomagal. Ob prijetnem klepetu in druženju ob zvokih harmonike mladega harmonikarja Razpotnika je čas hitro mineval. Župan občine Moravče, ki je bil med udeleženci pohoda, pa nas je za prihodnje leto povabil v Moravško dolino, kar smo z veseljem sprejeli. ●

Janez Gregorič, foto: Arhiv veteranov vojne za Slovenijo

Kolesarjenje po Krasu

V soboto, 14. oktobra, smo se zbrali pred trzinskim Mercatorjem. Tu sta nas že čakala udoben avtobus in poltovornjaček Tesnila Trzin, na katerega smo zložili 16 koles. Dobro volje smo se namestili v avtobus in se odpeljali proti Primorski, in to skozi Logatec in Postojno, da smo se izognili zastoju na avtocesti. Kar hitro smo prispeli v idilično kraško vasico Ponikve, od tam pa se peš odpravili do turistične kmetije Ukmar. Tam so nas prijazno sprejeli na kavici in nam omogočili pokušino domačih aperitivov, potem pa smo se razdelili v dve skupini, na skupino pohodnikov in skupino kolesarjev. Pohodniki so si v čudovitem sončnem vremenu ogledali bližnje kraške vasi, kolesarji pa smo se odpeljali na 40-kilometrsko razgibano pot po Komenskem Krasu, na uživanje ob jesenski lepoti narave. Peljali smo se skozi vas Pliskavica do Komna, kjer smo si privoščili postanek, nato pa nazaj skozi Štanjel do Ponikve. Na skupnem cilju so nas, kolesarje in pohodnike, domačini lepo pogostili z domačo joto s klobaso, s teranom in pršutom in za posladek še se s slivovim zavitkom. Proti domu smo se odpeljali vsi židane volje.

Za prečudoviti izlet se zahvaljujemo za povabilo in organizacijo listi Trzin je naš dom in kolesarskemu društvu Felixi. ●

Bojan Žumer, foto: Marjeta Rink

Nina Rems

Lepotica, ki vihti navijaške cofo in šivanko

V začetku septembra je med prebivalci naše občine zbudilo kar nekaj pozornosti tekmovanje Mis Slovenije za mis sveta 2017, na katerem je sodelovala tudi Trzinka Nina Rems. S svojimi 16 leti je bila najmlajša letošnja finalistka, tekmovanje pa je opisala kot zelo zanimivo izkušnjo in odskočno desko za druge projekte v življenju. Z Nino Rems smo opravili kratek intervju in ji zastavili tudi nekaj vprašanj, ki je ne predstavljajo le kot finalistko za mis, ampak tudi kot obetavno mlado osebo, o kateri bomo zagotovo še slišali.

Nina, bili ste najmlajša med 15 finalistkami za Mis Slovenije 2017. Kako je potekal izbor?

Najprej so bili štirje predizbori, in sicer regijski izbori za Mis Ljubljane, Mis Primorske, Mis Štajerske in Mis Gorenjske. Za šest deklet, ki so jih podobno kot mene k sodelovanju povabili naknadno, po že opravljenih predizborih, pa je potekal tako imenovani final casting, končni izbor, na katerem sem se uvrstila najprej v polfinale in zatem še v finale.

Kako pa je sploh prišlo do tega, da ste se odločili za sodelovanje?

Po družbenem omrežju se je name neposredno obrnila lastnica licence in me povabila k sodelovanju. Misliła sem, da gre za navadno lepотно tekmovanje, na katerem bom paradirala po pisti, zato sem si najprej rekla, da to ni zame. Na prijateljičino prigovarjanje pa sem vseeno šla na informativni sestanek in takrat mi je lastnica licence pojasnila, da gre za projekt s širšo vsebino. Dekleta smo imele več nalog, od predstavitve poslovne ideje, do šivanja, priprave sladice za 30 oseb, predstavljanja slovenske kulturne dediščine v tradicionalnih nošah ...

Katera od nalog se vam je zdela najtežja?

Pri nalogah sem imela najmanj težav s predstavitvijo poslovne ideje, saj sem si že začrtala pot, ki ji želim slediti. Želim si doštudirati pravo, potem pa imeti odvetniško prakso in del časa delati tudi pro bono. Zastopati si želim ranljive, na primer ženske, ki so žrtve nasilja, pa tudi tiste, ki nimajo dovolj denarja, da bi si pravne nasvete plačali. Tudi šivanje mi je šlo dobro od rok, saj sem bila na šiviljskem tečaju, največji podvig pa je bila zame priprava sladice za 30 oseb. Doma sicer pečem, vendar le za družino, tu pa je bilo treba izdelati večjo količino tudi estetsko dovršenih sladice. Odločila sem se za sladico v kozarcu, za jogurtovo kremo z gozdnimi sadeži.

Nina se je se je v okviru projekta Miss Slovenija 2017 skupaj z drugimi petnajstimi finalistkami povzpela na Triglav.

Prvi izhod na tekmovanju za Miss Slovenije – Nina v večerni obleki

Nina Rems, mlada trzinska lepatica s trdno začrtanimi življenjskimi cilji

Zelo zahtevna pa se mi je zdela tudi hoja v čevljih z visoko peto. Doslej sem imela čevlje s petko le na valeti, pa še to z le šestcentimetrskimi petkami. Na finalnem izboru sem morala nositi pri prvem izhodu čevlje s 13-centimetrsko peto. Da imaš boljši oprijem, se notranjost čevlja poprši z lakom za lase, meni pa se je zgodilo, da se mi je nato notranji vložek prilepil na podplat in potem pri vsakem koraku odstopal. K sreči se je vse dobro končalo, pri naslednjem izhodu pa sem dobila sandale s »samo« 8-centimetrsko petko, v katerih sem potem dobro hodila vse do konca finala.

Kako ste se tako mladi počutili med drugimi, starejšimi dekletimi?

Na začetku se nisem počutila prijetno, saj so imela starejša dekleta zlasti na poslovnem področju precej širše znanje in bila so bolj večšča komunikacije. Ko sem se pogovarjala na srečanju s poslovneži, priznam, da na začetku marsičesa sploh nisem razumela. Vendar sem to vzela kot izziv in sem skušala pomanjkanje znanja nato doma nadoknaditi z branjem in izobraževanjem o podjetništvu. Vse pa sem sprejela kot veliko izkušnjo in glede na svoja leta kot pomembno osebno zmago.

Veličina nekoga je tudi v tem, da prizna, da nečesa ne ve. Zdi se, da ste kljub svoji mladosti zelo zreli. Kaj vas še zanima, s čim se še ukvarjate?

Res je. Moji mami, ki me je pogosto spremljala na dogodkih, so kar velikokrat omenili mojo zrelost in ji dajali pohvale, kako lepo me je vzgojila (smeh) ... Zanima me tudi prostovoljstvo, zato sem že delala kot prostovoljka v vrtcu, v domu starejših, delila sem hrano brezdomcem in podobno. V osnovni šoli sem šest let plezala, zdaj pa že 13 let plešem. Pri plesu namreč zelo uživam. Opravila sem tudi devet let klasičnega baleta, zdaj pa tekmujem v navijaškem plesu za gimnazijo Ledina, kjer obiskujem 3. letnik.

Tri kratka vprašanja: Moto, ki vas vodi skozi življenje?

Brez muje se še čevljev ne obuje in tudi če ti nekajkrat ne uspe, vztrajaj in poskusi znova.

Glede na željo po študiju prava: je na svetu pravica oziroma ali vedno zmaga dobro?

Menim, da ne. Če bi to držalo, zakaj potem vsako leto umre toliko otrok zaradi lakote, vojn ... Medtem ko se mogočni politiki, za katerimi stoji kapital, spopadajo, mali ljudje vedno nastradajo. Če bi lahko, bi veliko tega popravila, a vem, da tega ne morem, zdi pa se mi, da bo lahko prišlo do sprememb, že če začnem z majhnimi stvarmi in če se v nekem okolju več ljudi v istem času zave svoje odgovornosti.

In še: kateri je najboljši make-up, ki ga lahko nosi dekle?

Nasmeh, pozitivna energija in samozavest. Naj je dekle še tako lepo, če nima osebnosti in vsebine, ji lepota ne bodo prav nič pomagala. ●

Tanja Bricelj, foto: Osebni arhiv Nine Rems

Različnost je zakon!

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je s svojim programom preventive in ozaveščanja oktobra, na petek trinajstega, obiskalo osnovno šolo v Trzinu. V dveh šolskih urah so njihovi predstavniki šestošolce poučili o para- in tetraplegiji, o vzrokih za njen nastanek in o posledicah te invalidnosti. Predavanje sta vodila Slavko Krajnc in Rok Bratovž, in sicer s predstavitvijo PowerPoint, da bi to invalidnost kar se da nazorno predstavila, ker pa je kar 28 odstotkov njihovih članov invalidov zaradi posledic prometnih nesreč, je bil največji poudarek na varnosti v cestnem prometu, a so bile ob tem omenjene tudi nesreče pri skokih v vodo na glavo ter delovne in športne nesreče, pa tudi bolezni, ki prav tako pripeljejo do para- in tetraplegije. Po predavanju sta sledili praktični delavnici – učencem se je na poligonu pridružil Nino Batagelj iz Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine in jim najprej sam nazorno prikazal vožnjo z vozičkom, nato pa so se lahko učenci v njej še sami preizkusili, z Ljubišo Gajičem, prav tako članom omenjenega društva, pa so odigrali igro namiznega tenisa. Nino Batagelj je slovenski reprezentant v plavanju, Ljubiša Gajič je član naše namiznoteniške reprezentance, vsi štirje gostje iz Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine pa so učencem zaupali tudi svojo osebno zgodbo.

Pred koncem tega obiska so učenci izpolnili še vprašalnik, ki ga društvo uporablja za ocenjevanje in izboljševanje svojega programa.

Projekt sofinancira Javna agencija republike Slovenije za varnost promet.

Rok Bratovž, foto: arhiv Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine

Trzinski šestošolci med preizkušanjem vožnje z vozički po poligonu

Ljubiša Gajič iz Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine je z otroki odigral odlično partijo namiznega tenisa.

Predstavitvena fotografija ekovrtnarjenja OŠ Trzin, ki so jo izdelali učenci za jesenski seminar programa Šolski ekovrtovi.

Pomočnica ravnateljice Sara Anžin in mentor Mihael Božič z OŠ Trzin sta ponosno prevzela znak šolski ekovrt in podpisala izjavo o spoštovanju načel ekovrtnarjenja.

Trzinska šola med prejemniki znaka šolski ekovrt

V torek, 24. oktobra, smo imeli v Ljubljani jesenski seminar programa Šolski ekovrtovi in zaključni seminar projekta EAThink2015 Jej lokalno, misli globalno. Po uvodnem pozdravu organizatorjev nam je Tamara Urbančič na kratko predstavila življenje ljudi v Burkina Fasu, nato pa nam je predvajala zmagovalni 30-sekundni video posnetek z naslovom PREHRANSKO SVARILLO, ki temelji na kritičnosti do slabe hrane in do splošne brezbrižnosti do celotne verige pridelave hrane in njenega vpliva na okolje. Ogledate si ga lahko na povezavi: https://www.youtube.com/watch?v=_H5kpLp-ePA&list=PLRQhCHfkeiSDpsGjvC5e2PIM-tzhO_MVo.

V nadaljevanju nam je permakulturna strokovnjakinja Jožica Fabjan predavala o tem, kako ravnati, da na šolskem ekovrtu ne bo škodljivcev in bolezni, temveč bodo le koristne živali in mikroorganizmi, sledila pa je predstavitev izbranih izkušenj z dejavnostmi EAThink2015 in nadaljevanja v novem šolskem letu. Lidija Turk (ITR) in Jožica Fabjan sta nam povedali nekaj o delavnicah za oblikovanje ali nadgradnjo šolskega ekovrta, trenerka globalnega učenja Petra Perne je spregovorila o delavnicah globalnega učenja in o razstavi Hrana v oblaku, predstavitev priločnika EAThink za globalno učenje in šolske ekovrtove pa je imela dr. Anamarija Slabe (ITR).

Za pogostitev z ekološko malico je poskrbela ekološka kmetija Ura-njek – Pri Baronu, po premoru pa nam je dr. Anamarija Slabe povedala še nekaj o programu Šolski ekovrt v novem šolskem letu.

V zadnjem delu našega srečanja je sledila podelitev znakov šolski ekovrt in častnih izjav osnovnim in srednjim šolam ter vrtcem, ki so izpolnili pogoje za osvojitve tega znaka. Z veseljem sporočamo, da je znak šolski ekovrt prejela tudi naša šola, s podpisom častne izjave pa zagotavljamo, da bomo na našem vrtu upoštevali načela šolskega ekovrtnarjenja. ●

Mihael Božič, foto: Arhiv OŠ Trzin

Pisane šolske novice

Evropski dan jezikov

Ob evropskem dnevu jezikov, ki ga na pobudo Sveta Evrope od leta 2001 praznujemo 26. septembra, organizira predstavništvo Evropske komisije v Sloveniji v sodelovanju z Zavodom za varstvo kulturne dediščine Etnika v Ljubljani nekajdnevno prireditev Festival jezikov, ki je namenjena ozaveščanju javnosti o veliki kulturni in jezikovni različnosti v Evropi in o pomenu učenja jezikov za utrjevanje evropskih načel strpnosti in medsebojnega razumevanja. Na festival so letos povabili številne osnovne šole, med njimi tudi trzinsko, in sicer tiste prvošolčke naše osnovne šole, ki so bili lani v vrtčevski skupini Lisičke. Ti otroci so namreč lani pod vodstvom vzgojiteljice Elzbiete Rovšek poljskemu veleposlaniku Pawłu Czerwińskemu ob njegovem obisku v vrtcu Žabica zapeli nekaj pesmi v poljščini in tako opozorili nase.

28. septembra so se prvošolčki skupaj z učiteljico Barbaro Karba in svojo nekdanjo vzgojiteljico Rovškovo odpeljali v Kino gledališče Bežigrad in tu nastopali v Festivalnem jezikovnem mozaiku – v poljskem jeziku so zapeli pesmico o prijateljstvu in vlaku, ki je otroke popeljal v Varšavo, o deklici Oli, ki je šla na sprehod in je nabrala šopek za mamico, pa o vrani in črnem kosu, ki je želel plesati, ter o žabici, ki ni poslušala mamice in jo je zato odnesla štorolja.

Jesenski kros

Tekaško vzdušje in veselje dobitnikov medalj

10. oktobra, ko je poznojesensko sonce že obilo Trzin in posušilo dežne kaplje prejšnjega dne, se je 47 učenek in učencev naše šole odpravilo merit svoje tekaške sposobnosti v športni park na Viru pri Domžalah, kjer so se udeležili jesenskega krosa osnovnih šol domžalske regije. Krosa, ki ga za že vrsto let organizira Zavod za šport in rekreacijo Domžale v sodelovanju z Atletskim klubom Domžale, se je udeležilo 670 tekmovalk in tekmovalcev 10 osnovnih šol. Otroci prve triade so pretekli 300 metrov, šolarke in šolarji druge triade 600 metrov, učenke in učenke zadnje triade pa so premagali razdaljo 1000 metrov. Navdušeni tekači naše šole so tekli na vso moč in pokazali dobro tekaško pripravljenost. Najhitrejši med njimi je bil petošolec Jon Janežič, ki je prehitel vseh 56 tekmovalcev svojega letnika in se povzpel na najvišjo stopničko. Katja Hočevnar iz drugega razreda, ki se je lani veselila zlata, si je med 50 udeleženkami tokrat pritekla drugo mesto, petošolka Lara Kohek Narobe je osvojila bronasto medaljo. Lanski dobitnik srebrne medalje tretješolec Filip

Kutoša Bron je za las zgrešil bron, tesno za petami pa mu je bil petouvrščeni vrstnik Martin Tršin.

Zbiranje odpadnega papirja

Tudi letos so v šoli organizirali jesensko zbiralno akcijo odpadnega papirja in tako je od 10. do 13. oktobra zasedal del parkirišča, namenjenega kratkotrajnemu parkiranju vseh, ki vozijo otroke v šolo, velik zabojnik in se pridno polnil. Papir, shranjen v papirnih vrečkah ali kartonskih škatlah ali pa zgolj zvezan, so otroci in starši prinašali vse zbiralne dni, hišnik in njegovi pomočniki pa so ga sproti tehtali in skrbno beležili pripeljane količine. Ob tem so tudi v šoli izpraznili kotičke, kamor so s tem namenom odlagali stare neuporabne papirne izdelke. Vsi skupaj so zbrali 12.630 kilogramov odpadnega papirja in v blagajno se je nateklo 1.263 evrov. Skoraj 1800 kilogramov so zbrali učenci 9.a, tretjino manj učenci 4.a, nekaj več kot tona odpadnega papirja pa so prinesli v 4.b razredu. Sredstva so razdelili med oddelke glede na zbrano količino papirja in polovico namenili v šolski sklad, polovico pa oddelčni skupnosti.

Naslednja zbiralna akcija bo spomladi, zato le pridno shranjujte odvečni papir, saj s tem skrbite tudi za ohranjanje naših gozdov.

Kostanjev piknik

Učitelji podaljšanega bivanja so za učence, ki z njimi preživljajo popoldneve v šoli, pripravili jesensko presenečenje, kostanjev piknik. Pravzaprav pa pri tem sploh ni šlo za presenečenje, saj so jim pri zbiranju kostanja za piknik pomagali tako otroci kot njihovi starši in že nekaj dni pred tem v šolo prinesli velike količine kostanja. A piknik je otrokom kljub temu naredil veliko veselje. Kostanj so jim šolski kuharji skuhal in tako so si otroci 20. oktobra med popoldanskim bivanjem v šoli ob razigrani igri na šolskem igrišču navdušeno polnili želodčke, vse dokler ni sladkega kostanja povsem zmanjkalo. •

Tanja Jankovič, foto: Arhiv OŠ Trzin

Nasmeh na obrazu in poln trebušček kostanja

Študijski krožki – priložnost za dvig kakovosti življenja

Vsestransko ustvarjalko Branko Urbanija Trzinci dobro poznajo. Kako tudi ne, ko pa segajo njene korenine v bližnjo mengeško Loko in je že zato od nekdaj povezana s Trzinom, odkar ima že vrsto let poslovne prostore v trzinski industrijsko-obrtni coni, pa je na ta kraj še posebej navezana. V zadnjih mesecih je kar nekaj časa preživela tudi na Jefačnikovi domačiji, kjer se je s svojo študijsko skupino za trajnostni razvoj redno dobivala na delovnih srečanjih, ki so na koncu obrodila osupljive rezultate.

Branka je po poklicu oblikovalka notranjih prostorov, ob tem pa se zadnja leta intenzivno usmerja v trajnostni razvoj, a obvlada še vrsto znanj, od feng šuja ter poznavanja barv in njihovega vpliva na naše počutje do nevrolingvističnega programiranja (NLP-ja) in kulturne antropologije (ta jo je tako prevzela, da se je pred nekaj leti odločila za njen študij na Univerzi na Primorskem in ga lani tudi uspešno končala) ter še marsičesa.

Vsa znanja, védenja in izkušnje je povezala v model študijskih skupin, v izobraževanje posebne vrste, ki ima svoje korenine v Skandinaviji, zadnja leta pa se – tudi po Brankini zaslugi – vse bolj razvija in postaja zanimiv za širšo množico tudi pri nas. V okviru Andragoškega centra Slovenije v Ljubljani je Branka že pred časom zaključila izobraževanje za mentorico študijskih krožkov, pri čemer ji je bila v veliko pomoč Nevenka Bogataj iz tega centra.

Stvaritve študijskega krožka, ki se je nekaj mesecev srečeval in ustvarjal na Jefačnikovi domačiji, so v okviru dnevov evropske kulturne dediščine, ki jih je organiziralo Turistično društvo Kanja, oktobra razstavili v avli Centra Ivana Hribarja. Z enim od izdelkov, domiselno oblikovanim stolom, pa se je študijska skupina zatem predstavila še na mednarodni oblikovalski razstavi Lesena ikona v okviru mesecu oblikovanja v Ljubljani in odzivi stroke so bili naravnost presenetljivi. »Marsikdo mi je celo svetoval, naj se z našim izdelkom prijavim še na podobne razstave v tujini, a žal so te stvari vedno povezane tudi z visokimi stroški,« pojasnjuje Branka. In čeprav študijska skupina za trajnostno oblikovanje svojih stvaritev za zdaj še ne bo predstavila v tujini, so člani krožka ponosni že na uspeh, ki so ga doživeli na slovenskih tleh.

Študijska skupina iz odpadkov do produkta je pod vodstvom mentorice Branke Urbanija v okviru letošnjih dnevov evropske kulturne dediščine razstavila svoje domiselne izdelke v Centru Ivana Hribarja.

Vsestranska ustvarjalka nenehno razmišlja, kako bi s svojim delom dvignila kakovost življenja, zato ne preseneča, da je njen prvi študijski krožek zaznamovalo trajnostno oblikovanje. Za začetek se je povezala s podjetji, s katerimi sodeluje tudi pri svojem osnovnem delu, in prav vsa so ji rada priskočila na pomoč. »Številna trzinska in druga okoliška podjetja so krožku, v katerem smo se združili ljudje različnih starosti in poklicev, darovala odpadni material, od lesa do blaga in še česa. Potem pa smo se navdušeno lotili dela,« opisuje začetno fazo ustvarjanja, v kateri še niso dobro vedeli, kaj bo nastalo iz njihovih prizadevanj. A materiali so jih tako nagovorili, da so se člani krožka preprosto prepustili ustvarjalnemu zanosu in domišljiji in na koncu so iz kosov nič vrednih odpadkov nastali prav imenitni uporabni izdelki.

Imenitni stol, ki je navdušil tudi stroko in obiskovalce letošnjega meseca oblikovanja.

Še več izobraževanj za boljši jutri

Študijski krožek za trajnostno oblikovanje je požel obilo občudovanja tudi v andragoški stroki. Navdušil je celo tako zelo, da ga prihajajo k nam proučevati kot primer dobre prakse tudi tujci. Gre namreč za unikatni, prvi tak študijski krožek za dizajn na svetu! Branka je te pozornosti vesela, a zaradi tega ne spi na lovoriakah. Nasprotno, že kuje načrte za ustanovitev novih študijskih krožkov.

V Trzinu namerava tako v prihodnje pripraviti še študijski krožek Etno - fletno, ki bo začel delovati že konec tega meseca (vabilo zanj boste našli v Napovedniku), medse pa bo sprejel vse, ki cenijo slovensko izročilo in ga želijo ohraniti tudi za zanamce. Poleg tega pa Branka te dni pripravlja vse potrebno še za nov študijski krožek NLP-ja: prvo srečanje bo v četrtek, 21. decembra, ob 17.30 uri na Jefačnikovi domačiji, imenoval pa se bo Sam svoje sreče kovač.

Ob vsem omenjenem pa načrtuje ta vsestranska ustvarjalka še pripravo še enega študijskega krožka za trajnostno oblikovanje, ki naj bi začel delovati prav tako po novem letu, in sicer v Ljubljani, v Mestu oblikovanja.

Branko, ki kar prekipava od ustvarjalnih idej, vodi želja, da bi se v okviru različnih tematskih študijskih skupin srečevali različni ljudje iz najrazličnejših družbenih skupin, tudi ranljivejši, se povezovali in družili ter ob delu prepletali svoje znanje in izkušnje in tako vsak po svojih močeh prispevali k večji kakovosti življenja na vseh ravneh. •

Vesna Sivec Poljanšek,

foto: Osebni arhiv Branke Urbanija in Zinka Kosmač

Iz odpadnih senčil je študijska skupina za trajnostno oblikovanje izdelala med drugim tudi prikupne torbice.

Užitki ustvarjanja v jeseni življenja

V lepem sončnem popoldnevu predzadnjega oktobrskega petka je enajstletni harmonikar Blaž Klopčič raztegnil svoj meh in iz dvorane Marjance Ručigaj se je zaslila naša Trzinka kot dobrodošlica na prireditvi 8. srečanje literarnih ustvarjalcev Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske.

Da bi gostje izvedeli nekaj več o kraju, tokratnem gostitelju prireditve, sem jih s kratko predstavitevijo popeljala po našem Trzinu, enem redkih krajev v Sloveniji, ki imajo tako prepoznavno »svojo« pesem, kot je naša Trzinka.

Med zanimivosti, ki jih vedno radi omenjamo obiskovalcem, je tudi podatek, da se je tukaj rodil Ivan Hribar, najpomembnejši ljubljanski župan, ki se je izkazal kot dober gospodarstvenik, pesnik, pisatelj, prevajalec in nestor slovenskega bančništva. Ob tem pa ni nikdar pozabil na svoj rojstni kraj, kar dokazuje tudi njegov psevdonim Trzinski, pod katerim je pesnil in prevajal.

Prireditve se je udeležil tudi župan Peter Ložar, ki je gostom izrekel nekaj besed dobrodošlice, prišla pa sta tudi podpredsednika Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske, Janez Šutar, predsednik Komisije za tehnično kulturo in predsednik Društva upokojencev Mengeš, in predsednik trziškega Društva upokojencev Žerjavčki Zoran Rink, in z zadovoljstvom pozdravila 21 udeležencev srečanja piscev proze in poezije, vse, ki pišejo, a mislijo, da niso dovolj dobri, pa sta povabila, naj se prihodnje leto vendarle opogumijo in prijavijo k sodelovanju. V zahvalo in priznanje je vsak udeleženec prejel cvet, ki jih bo še nekaj časa spominjal na prelepo kulturno obarvano popoldne v Trzinu. Pohvala pa gre seveda vsem nastopajočim, ki so s svojimi prispevki pobožali naša ušesa.

Uživali smo v pestrem programu, v katerem en prispevek ni bil podobno drugemu. Pisci so nas popeljali po medsebojnih odnosih, opevali so cvetje, naravo, letne čase, spomnili so nas na samoto ob morju, na slovo od prijateljice, slišali smo malo revolucionarnega pridiha pa tudi nekaj žgečkljivega in humornega je bilo vmes.

Po tako lepem popoldnevu lahko z vsem spoštovanjem le še bolj občudujemo prispevke ljudi, ki prej niso pisali, v tretjem življenjskem obdobju pa so iz skritih kotičkov izpustili na plan svojega ustvarjalnega duha, da smo se vsaj za hip lahko opajali tudi obiskovalci tega dogodka. Ja, jesen (življenja) je lahko res zelo lepa! •

Dunja Špental, foto: Janez Štrubelj

BNI Bistrica – kjer podjetniki rastejo

V Domžalah že od leta 2014 deluje BNI Bistrica, skupina, ki združuje lokalne podjetnike, ki si z medsebojnimi priporočili pomagajo do novih poslovnih priložnosti, kot bi jih lahko na hitro opisali. A v resnici so veliko več kot to. Gre za združenje posameznikov, ki se zavedajo, da je pot do novih poslovnih priložnosti drugačna, kot si marsikdo predstavlja. Veliko bolj zanesljive so tiste vezi, ki se ustvarijo s priporočili nekoga, ki pozna obe strani. Da je to res, dokazujejo BNI klubi po vsem svetu. V Sloveniji so tako prisotni že od leta 2009, samo v domžalski ekipi pa so od ustanovitve do danes ustvarili že za 3 milijone evrov medsebojnega prometa in skoraj tisoč sklenjenih poslov. Vsekakor s tem pripomorejo h krepitvi slovenskega gospodarstva in dvigu podjetništva.

BNI Bistrica v Domžalah združuje 20 članov – različnih podjetnikov. Zakaj različnih? Ker je v vsaki BNI skupini lahko prisoten le en podjetnik iz posamezne dejavnosti. Tako recimo v BNI Bistrica ne boste našli dveh mizarjev, dveh odvetnikov ali dveh frizerjev. Ker je dejavnosti dandanes malo morje, pa ste lahko prepričani, da so vedno znova vrata na široko odprta številnim podjetnikom, še več, vabijo jih na različne načine. Tako so na začetku novembra pripravili dan odprtih vrat, dogodek, na katerem se je zbralo kar nekaj novih podjetnikov, ki so se predstavili, nekateri že dobili tudi prve poslovne priložnosti in predvsem pokazali, zakaj so edinstveni.

Rast podjetij, ki so vključeni v skupino, skrb za stalno izobraževanje, redna srečanja in odlično medsebojno razumevanje je le nekaj razlogov, zakaj podjetniki prav vsak teden prihajajo na sestanke.

Spodbujajo tudi žensko podjetništvo, saj so v novembru pripravili celo Teden ženskega podjetništva v času katerega so se lahko predstavile ženske podjetnice. »Vabljeni so vse proaktivne podjetnice, ki si želijo spoznati nov kanal za pridobivanje novih poslovnih priložnosti in jih zanima rast njihovega posla,« pravijo v BNI. Vse to sicer obljublja vsem podjetnikom – rast njihovega posla. Edina skrb, ki vas morda čaka, če se vključite v BNI je, da boste imeli kmalu premajhno ekipo sodelavcev – zaradi povečanega obsega dela.

Temelj njihovega delovanja je filozofija »Kdor daje, pridobiva«, to geslo pomeni vzajemno medsebojno pomoč in podporo, ki jo hitro začuti tudi vsak nov član, ki se pridruži skupini. Kot pravijo, so priložnosti neomejene, na vsakem posamezniku pa je, če ji je pripravljen odpreti vrata. In vrata BNI Bistrica so odprta vsak torek ob 7. uri zjutraj.

Mateja K. Kegelj

Bralni kotiček knjižničarke Zdenke Kopač

Obiskovalci trzinske knjižnice jo že dobro poznate: vedno nasmejana in energična knjižničarka Zdenka Kopač je prava zakladnica namigov za odlično branje. Pridružite se njenemu bralnemu kotičku, v katerem se vedno najde kaj zanimivega!

Elena FERRANTE

Genialna prijateljica

Neapeljski cikel, 1

Prevod: Anita

Založba: Cankarjeva založba, 2016

Roman je izviren v svoji pristnosti. Tu ni prijateljstva, kot ga poznamo mi. Vez med Lenu in Lilo namreč ni zasnovana na tipičnih vrednotah, ki običajno oblikujejo prijateljske vezi, temveč se kaže v prelivanju dobrega in slabega, lepega in grdega, prijetnega in tekmovalnega. Lenu je ubogljiva, poslušna ženska, ki zgledno upošteva navodila, ki so ji dana, medtem ko je Lilo njeno popolno nasprotje – vihrava, občasno nasilna in predvsem uporniška oseba, ki se ne podreja družbenim pravilom, temveč jih kroji po svoje. V zgodbi se krasno potrjuje pravilo, da se nasprotja privlačijo. Lenu se namreč vseskozi išče, v svoji koži se ne počuti najbolje, zato išče novo identiteto, Lilo pa ima teh še preveč, in ker je svobodna duša, v zgodbi svojo osebnosti pogosto spreminja. Kljub tej njuni različnosti pa imata tudi nekaj skupnega, neko veliko podobnost – nobena ni popolnoma zadovoljna s svojim življenjem in verjetno je ravno to tisto, kar ju povezuje vse življenje, tudi ko ju to na koncu loči. Ko se za eno od njih izgubi sled, skuša druga to njuno prijateljstvo ohranjati s spomini na pristne trenutke, ki sta jih preživeli skupaj. Prijateljstvo, vredno vaše pozornosti.

Knjižničarka Zdenka Kopač

Noah Charney

Slovenologija

Življenje v najboljši deželi na svetu in popotovanje po njej

Prevod: Mateja Štrajhar, Lisa Mislej

Založba: Beletrina, 2017

To delo je še pred svojim izidom zvišalo srčni utrip prenekaterega Slovenca. Jasno je, da je Slovenija za nas, Slovence, najlepša dežela na svetu, nekaj čisto drugega pa je, ko to trdi nekdo, ki ni rojen Slovenec, ki je »priseljen Slovenec«. Noah Charney, rojen v New Havnu v Združenih državah, se je od nekdaj počutil bolj Evropejca kot Američana, prav v naši mali Sloveniji pa je našel tisto, česar mu doma ni uspelo – domovino. In v pričujočem delu je opaziti, da je to vsekakor res. Iz pisanja namreč veje ljubezen, ki ne more biti drugačna kot pristna. Ljubezen do dežele, do jezika, do kulture. Ne moremo mimo dejstva, da je avtor nekdo, ki je imel možnost potovati in primerjati kulture različnih dežel, izpostaviti pa se je odločil prav slovensko kulturo. Ki ga je izredno toplo sprejela. To je še en dokaz, da imamo Slovenci sicer majhno deželo, a velika in odprta srca. ●

Foto: Zdenka Kopač, osebni arhiv Zdenke Kopač

Ligaški šah

Minuli mesec se je končalo eno od treh ligaških tekmovanj, ki so na sporedu vsako jesen. Gre za tekmovanje osmih najmočnejših ekip, ki se borijo za primat v super ligi v okviru osrednjeslovenske šahovske lige. Trzinski klub je v tej konkurenci združil večino svojih najboljših šahistov v moštvo BUSCOTRADE1 in se na končni razpredelnici uvrstil na šesto mesto. Premagali smo dve ekipi, tako da sta bili potem uvrščeni za nami, preostalih pet dvobojev pa smo izgubili. Ta naša uvrstitev pa je kar realna, saj smo tudi po prijavljenih ratingih pričakovali mesto v drugi polovici turnirske tabele. K zbiru osvojenih 11 točk so prispevali: Emil Lah 1,5 točke v štirih odigranih partijah, Klemen Šivic 1,5 v treh, Anže Borišek 0,5 (2), Igor Rojs 1 (1), Stane Rijavec 0,5 (4), Gregor Banfi 1,5 (4), Aleš Borštnik 2 (6), Borut Bajec 1,5 (2) in Dušan Marčetič 1 (2). Iz navedenega se vidi, da smo ekipo precej spreminjali in da smo vanjo vključili tudi novega člana Klemna Šivica (ELO 2058), ki se nam je pridružil to poletje. Ligo so kot zmagovalci končali šahisti ŠK Komenda Popotnik (20,5 točk) pred moštvoma ŠK Ig (19,5 točk) in ŠD Vrhnika (18 točk).

Prestrejša pa je zasedba v prvi ligi, kjer med 11 prijavljenimi najdemo tudi dve trzinski ekipi: BUSCOTRADE2 in DOM-IN Agencija za nepremičnine. Nastopajoče čakata v tej ligi še dve koli, zato lahko tu navedem le trenutno uvrstitev, ki pa daje upanje na uspešen zaključek. Predvsem prvoomenjena ekipa suvereno nabira točke – v dosedanjih sedmih dvobojih je ob enem tesnem porazu in enem neodločenem izidu nanizala kar pet visokih zmag, in je tako trenutno vodilna na tabeli,

z doslej osvojenimi 19 točkami pa se ji obeta odlična uvrstitev tudi ob koncu. Ob tem pa naj posebej pohvalim šahista, ki še nista okusila grenkobe poraza, čeprav sta odigrala vseh sedem (Nesib Jukan) oziroma šest partij (Peter Krupenko). Drugo trzinsko ekipo najdemo na sedmem mestu, s tremi zmagami in štirimi porazi, s čimer je vknjižila 13,5 točke. ●

Andrej Grum, foto: Slavko Mlakar

Tekači Športnega društva Trzin na ljubljanskem maratonu

Na letošnji ljubljanski maraton so se letos prvič ekipno prijavi tudi člani ŠD Trzin – teklo je 12 članov, predvsem po zaslugi njihovega predsednika Roberta Matijeveča, strastnega tekača, odločili pa so se za različne razdalje, od rekreativnih 10 kilometrov do polmaratona in maratona. Vsi so izbrane razdalje uspešno premagali. Ljubljanski maraton je rekorden po tem, da teče na njem več kot odstotek prebivalcev Slovenije, ob srečevanju številnih Trzincev na progi pa bi lahko trdil, da je na njem teklo tudi veliko več kot odstotek Trzincev. Pokrovitelj naših tekačev je bila Pizzeria Olivia, kjer so se tekači po teku družili in izmenjavali izkušnje s proge. Na letošnjem ljubljanskem maratonu pa so člani ŠD Trzin dobili tudi kar nekaj idej za še boljšo izvedbo tradicionalnega teka Petra Levca, ki bo prihodnje leto aprila v Trzinu organiziran že dvajsetič. In ker je med tekom, ko ti že pojema sapa, zelo lepo doživeti spodbudo množice, si vsi tekači želimo, da bi v prihodnje tudi na trzinski tekaški preizkušnji ob progi videli več navijačev. •

Matjaž Erčulj, foto: Nuša Repše

Člani ŠD Trzin so se dan pred ljubljanskim maratonom takole ogrevali in se bodrili za svojo tekaško preizkušnjo.

Premierna tekma košarkaric ekipe Domžale - Trzin

Z začetkom košarkarske sezone 2017/18 se je Ženski košarkarski klub Domžale z ekipo starejših pionirk, starih do 15 let, v kateri igra največ Trzink, preselil v Trzin. Tu bodo enkrat tedensko trenirale, poleg tega pa bodo tudi domače uradne tekme slovenskega košarkarskega prvenstva igrala v tukajšnji šolski telovadnici. Za promocijo občine Trzin so ekipo poimenovali Domžale – Trzin in to ime zapisali tudi na njihove ogrevalne majice.

Tako na novo poimenovana ekipa deklet je odigrala premierno tekmo v svoji novi domači dvorani v nedeljo, 22. oktobra, proti ekipi Janina, in na veselje vseh domačih navijačev zmagala z rezultatom 57 : 42.

Na tej krstni tekmi se je navijačem pridružil tudi trzinski župan Peter Ložar.

Dekletom ekipe Domžale – Trzin želimo še veliko uspehov in prijetno počutje v trzinski telovadnici, na našem, med letošnjimi počitnicami obnovljenem parketu. • **Matjaž Erčulj, foto: Matjaž Erčulj**

Odlični uspehi Težkoatletskega kluba Domžale

Težkoatletski klub (TAK) Domžale žanje uspeh za uspehom. Na ekipnem pokalnem tekmovanju v olimpijskem dviganju uteži za moške, ki je bilo v začetku oktobra v Klubu dviganja uteži (KDU) Olimpija v Ljubljani, so domžalski dvigovalci v postavi Anže Kosmač ter Jernej in Valentin Orešek osvojili drugo mesto. Skupaj so dosegli 842 sinclair točk. Anže Kosmač je dvignil v potegu 120 kg in v sunku 140 kg, Jernej Orešek 116 kg in 131 kg in Valentin Orešek 90 kg in 116 kg. Odlično se je izkazal tudi Trzinec Anže Kosmač, s tretjim mestom med posamezniki. Po tekmi je zadovoljno izjavil, da je dosegel najboljši letošnji rezultat v potegu in da se zato že veseli tudi naslednje tekme, zadnje oktobrske nedelje, ko bo TAK Domžale gostil KDU Jeklo. Ta tekma je bila predzadnje kolo ekipnega državnega prvenstva v olimpijskem dviganju uteži. Domači tekmovalci so se na njej zelo izkazali z zmago z rezultatom 1345 točk proti 858 točk, s tem pa se je TAK Domžale uvrstil na finalni turnir treh najboljših slovenskih ekip! Za domžalski klub so nastopili: Anže Kosmač (z rezultatom 122 kg v potegu in 143 kg v sunku), Nejc Orešek (115 + 133), Valentin Orešek (106 + 120), Boštjan Peterca (100 + 127), Jaka Žagar, ki je s 86 + 108 spet postavil kadetska rekorda, in debitant na tekmovanju, Andrej Novak (57 + 74). V ženski ligi je nastopila Petra Pavlič in dvignila v potegu 70 kg, v sunku pa 87 kg in bila tako zelo blizu državnemu rekordu 74 kg. Finalni turnir bo 26. novembra v prostorih KDU Olimpija v Ljubljani. •

Valentin Orešek, foto: Arhiv Tak Domžale

Gašenje začetnih požarov

Nesreča nikoli ne počiva, zato moramo biti vsi pripravljeni na hitro ukrepanje za primer, če pride do požara pri nas doma. Požar bomo hitro in varno pogasili, če se gašenja lotimo hitro, na njegovem začetku. Zato je zelo pomembno tudi, kakšen gasilnik imamo v gospodinjstvu oziroma stanovanjski hiši. Če pa se je požar že razširil, pokličemo številko 112 in počakamo na gasilce zunaj stavbe.

Izbira gasilnika za domačo uporabo

Poznamo več vrst gasilnikov, in sicer glede na gasilno sredstvo in na količino gasilnega sredstva v gasilniku.

Glede na vrsto gorečega materiala delimo požare na razrede od A do E (oz. F):

- razred A – požari gorljivih trdnih snovi, pretežno organskega izvora, ki v normalnih razmerah zgorevajo tako, da tvorijo žerjavico. Taki so les, papir, slama, tekstil, premog ...
- razred B – požari gorljivih tekočih snovi ali snovi, ki postanejo tekoče, to je bencina, olj, nafte, maščob, voskov, lakov, smol ...
- razred C – požari gorljivih plinov, kot so butan, propan, metan, acetylen, vodik ...
- razred D – požari kovin, in sicer magnezija, aluminijevega prahu ...
- Nekoč sta bila v tej delitvi omenjena še razred E, ki je pomenil požare električnih naprav pod napetostjo, in razred F, požari gorečih olj in maščob.

Na vsakem gasilniku je napisano, za katere požarne razrede je primeren, navedena pa je tudi količina gasilnega sredstva v njem.

1. Gasilnik za gašenje z vodo (A)

Ti gasilniki so namenjeni za gašenje požarov razreda A, torej trdnih snovi. Gasilno sredstvo v njih je voda, lahko pa so ji dodana še različna sredstva za izboljšanje lastnosti gašenja. Izdelani so lahko kot aparati pod stalnim tlakom, a so običajnejši taki z vgrajeno jeklenko s potisnim plinom CO₂. Šoba aparata je v obliki tuša.

Aparat je zelo primeren za gašenje v stanovanjih, saj je voda še vedno najprimernejše in najcenejše gasilno sredstvo za gašenje trdnih snovi, ni pa primeren za gašenje naprav pod napetostjo in snovi, ki reagirajo z vodo.

Gasilnik s prostornino 9 litrov	
Čas delovanja	50 s
Doseg curka	3 m
Količina vode	9 l
Površina gašenja	1,76 m ²
Volumen gašenja	– m ³
Masa gasilnika	15 kg

Gasilnik na peno.

Za doseg hladilnega učinka pa mora biti voda pravilno uporabljena, in sicer tako, da se s področja gorenja oziroma gašenja z vodo dviga para. Uparjena voda namreč s svojo povečano vodno površino veže toploto in tako ohlaja gorljivo snov. Če pa voda z mesta gašenja požara odteka v potokih, lahko sklepamo, da gre za nepravilno uporabo vode. Za gašenje požara je treba vodo razpršiti v fine vodne kapljice, ki se potem med padanjem skozi plamene spremenijo v paro. S tem se omeji pretirana poraba vode, zmanjša pa se lahko tudi škoda na potencialnem gorivu, to je materialu, ki ga ogenj še ni dosegel.

2. Gasilnik za gašenje s peno (A in B)

Gasilnike delimo glede na težo polnila in glede na namen gašenja.

Pri nas so na trgu 2-, 6- in 9-litrski, namenjeni pa so gašenju požarov razreda A in B, obstaja pa tudi poseben gasilnik, namenjen gašenju požarov razreda F, to je gašenju gorečih olj in maščob. Posebno uporabni so pri gašenju požarov razreda B, saj je zaradi dodanega penila zmanjšana površinska napetost vode, zaradi tega pa pena bolje kot voda prodre v tesno zbiti snovi, ob tem pa nad gorečo snovjo naredi prekrivno plast, ki ognju odvzame za gorenje potrebni kisik.

Princip gašenja s peno je predvsem dušenje, edina pomanjkljivost teh gasilnikov pa je električna prevodnost pene, kar je posledica v peni vsebovane vode. Pene zato ne uporabljamo za gašenje požarov na napravah pod električno napetostjo in električnih instalacijah.

Gasilnik na vodo.

Pena kot sredstvo za gašenje

Po postopku nastanka se pene delijo na:

– kemično peno – Kemična pena nastane z reakcijo raztopine natrijevega hidrogen-karbonata, to je sode bikarbone, aluminijevega sulfata in saponina, njeni mehurčki pa vsebujejo ogljikov dioksid, ki se sprošča pri tej reakciji.

– zračno peno – Zračno peno tvorijo voda, zrak in penilo (hidrolizirane beljakovine ali posebni detergenti), njeni mehurčki pa so napolnjeni z zrakom. Ker se voda in penilo mešata v različnem razmerju, ločimo težko, srednje težko in lahko peno. Čim več je v peni zraka, tem lažja je. Zračna pena je primerna za gašenje požarov vnetljivih tekočin (npr. v naftni industriji), lahka zračna pena pa je primerna tudi za gašenje požarov razreda A, zlasti v zaprtih prostorih, in sicer gasimo tako, da se prostor z njo napolni. S takim gašenjem je lahko povzročeno manj škode kot pri gašenju z vodo.

– mehanično peno

Priprava in uporaba pene kot gasila je razmeroma preprosta, omogoča pa tudi sorazmerno velikomet curka in velik učinek gašenja.

Preostale vrste gasilnikov bomo predstavili v eni od prihodnjih številok Odseva. ●

Marko Kajfež, mag. inž. tehniške varnosti

Vadba za dušo in telo

Trzinkam in okoličankam, ki bi rade naredile nekaj dobrega za svoje telo in dušo, ni treba več iskati vadb v Ljubljani ali kje drugje. Od letošnjega oktobra naprej je mogoče kar v domačem kraju najti celostno vadbo za ženske, ki vključuje najrazličnejše sprostitvene tehnike, od dihanja, joge, različnih razteznih vaj za telo do EFT-ja, obrazne joge in še česa. Za to je poskrbela simpatična, vedno nasmejana profesorica športne vzgoje Petra Šuštar.

Petra je doma na Selih pri Kamniku, a ker je kot učiteljica podaljšanega bivanja že vrsto let zaposlena na OŠ Rodica v Domžalah, je začela že pred časom iskati ustrezen prostor za svojo vadbo prav v domžalsko-kamniškem koncu. »Naposled mi je prijateljica povedala za čudovit prostor v Trzinu, in takoj ko sem obiskala studio Powerhouse Zavrl na Ljubljanski cesti, sem vedela, da želim vadbo izvajati prav tu,« razloži Petra, kaj je botrovalo odločitvi, da bo svoje dolgoletno bogato znanje širila med tečajnice prav v Trzinu.

Po izobrazbi je profesorica športne vzgoje, svojo prvo zaposlitev je našla kot animatorica in organizatorica programov v Termah Snovik, ko pa se je odločila za spremembo službe, je poskusila srečo na eni od osnovnih šol. Zdaj je že osem let zaposlena na OŠ Rodica v Domžalah, kot učiteljica podaljšanega bivanja, saj na šoli trenutno nimajo potrebe po dodatnem učitelju športne vzgoje, kljub temu pa lahko pri svojem delu z otroki izrazi vse to, kar se je naučila med študijem, pa tudi na različnih delavnicah. »Otrokom sem že predstavila pravljico joga, to je posebno vadbo ob pomoči pravljic, in bili so navdušeni. V svoje delo rada vključim tudi različne tehnike sproščanja, saj menim, da je mnogo lažje, če se človek že v mladih letih nauči, kako lahko preprosto, a učinkovito kljubuje napetostim v telesu, ki nastajajo zaradi psihofizičnih preobremenitev,« pove Petra, ki je na šoli, kjer poučuje, pripravila tudi že delavnico s sprostitvenimi tehnikami za učiteljice.

Petra dobro ve, kako zelo pomembno je, da v podivjanem vsakdanjku najdemo čas zase, za drobne stvari, ki spremenijo, izboljšajo naš pogled. Po naravi je zelo odprta in vedno nasmejana, a pred nekaj leti, priznava, je bilo tudi obdobje, ko se ni dobro počutila. »Padala sem v svoje drame, kot radi rečemo,« pove med prešernim smehom, nato pa resneje doda, »in takrat sem sklenila, da je tega dovolj. Naučila sem se različnih sprostitvenih tehnik, opravila začetni in nadaljevalni tečaj obrazne joge pri Savini Atai, si pridobila tudi licenco za delo s superživili, zdaj pa se izobražujem še za učitelja meditacije pri Cristy Žmahar.«

Vse znanje in izkušnje bo zdaj s pridom prenašala na svoje tečajnice, ki so bile že nad njenimi prvimi vadbami v Trzinu zelo navdušene. Petra ob tem skromno doda: »Ni je čarobne paličice, s katero bi mahali vseprek in uresničevali želje. Sami moramo poskrbeti za premike, ki si jih želimo vnesti v naš vsakdan. V resnici pa je treba zelo malo, da smo zadovoljni.«

In kako sama poskrbi zase in za drobne radosti? Vsako jutro se s svojim kužkom odpravi na sprehod in vsak dan izvaja tudi obrazno jogo. Kadar nima veliko časa, zadostuje že deset minut vadbe, pravi.

Petra med vadbo

Polna energije in vedno nasmejana – Petra Šuštar

Velik poudarek daje tudi na meditacijo, ki jo seveda vključuje tudi v celostno vadbo za ženske. Poleg tega pa pazi tudi, kaj je: na njenem jedilniku ni belega sladkorja in bele moke, izogiba se mlečnim izdelkom in v veliki meri tudi glutenu. »Vedno to seveda ne gre, zato se tudi sama kdaj pa kdaj pregrešim. A potem to hitro čutim,« razloži z nasmehom na ustih.

Petra je najboljši dokaz, da se vse spremeni, ko se enkrat odločiš za spremembo pogleda na življenje. In ker dela vse, kar počne, s srcem, saj čuti v svojem delu – prenašanju znanja na druge – svoje življenjsko poslanstvo, bomo o njej in njenem delu zagotovo še pogosto slišali. ●

Vesna Sivec Poljanšek, foto: Osebni arhiv Petre Šuštar

Petra bo za bralce Odseva odslej pripravljala nasvete za polepšanje vsakdanjika. Gre za preproste vaje, ki pa delajo prave čudeže – če jih redno izvajamo!

Petrin namig meseca: Rztresi se!

Ko pridete domov, preden se vaš dan umiri, stresite težo dneva s telesa in iz njega. Zavrtite si svojo najljubšo glasbo, zaprite oči in začnite tresti telo. Brez omejitev, brez namena. Tresite roke, noge, glavo, migajte z rameni in vratom. Samo tresite in strešajte.

Vajo izvajajte vsaj minuto, idealno pa je, če ji lahko namenite od pet do osem minut. Prinesla vam bo blagodejno sprostitvev.

Nove ali pa zgolj iz ostankov: Tapete polepšajo dom

Tapete se vračajo v naše domove. Kar nekaj časa je prevladovalo mnenje, da so nepotrebne, da jih je težko odstraniti s sten in podobno. Nekoč so bile izdelane v glavnem iz umetnih materialov, lepila, s katerimi smo jih lepili na steno, pa so bila zelo močna, zato jih je bilo v resnici težko odstraniti. Danes so lepila vodotopna in ekološka, zato tapete, ko se jih naveličamo, z lahkoto odstranimo. Njihova veličina pa je predvsem v učinku, ki ga ustvarijo v vsakem prostoru, saj ga polepšajo in mu dajo tisto piko na i.

Danes so tapete izdelane večinoma iz naravnih materialov, kot so papir, bambus, svila in drugo blago ter podobni materiali. Obstajajo vzorci za vsak okus, nekatere od tapet pa so lahko tudi zgolj »teksturane«. Zelo priljubljene so tudi fototapete, strokovnjaki pa nam lahko na tapeto natisnejo celo izbrano fotografijo ali vzorec po naši želji. S tapeto si lahko polepšamo kotiček v stanovanju, z njo lahko poudarimo zgolj eno steno, poživimo nišo ..., obenem pa so tudi odlična zaščita in hkrati dekoracija, na primer ob postelji, predvsem na steni z vzglavjem.

Kotiček v dnevni sobi bo s takšno tapeto na novo zaživel.

Tapeta se mora barvno ujemati z barvami v prostoru in tudi njeni vzorci naj bodo primerni slogu in vsebini doma.

Če nam ostane le manjši kos tapete in ne vemo, kam z njim, lahko s takimi ostanki polepimo manjšo nišo, polepšamo steber pri vhodu, poudarimo del stene za TV sprejemnikom, morda najdemo prostor zanj v spalnici, kopalnici ali jedilnem kotu.

Tudi brez ostankov tapet si lahko vsakdo privoščiti tako stensko dekoracijo. Stena s tapeto je lahko celo tako atraktivna, da nanjo ni treba obešati slik, zadostuje morda kakšno izbrano ogledalo, zelo moderna so ta hip okrogla, in že bo stena zaživela v novi luči.

Fantovska soba je po namestitvi ostanka tapet, ki so ga lastniki odkrili v eni od specializiranih trgovin, videti čisto drugače.

Tapete in lepila prodajajo v večjih trgovinah in trgovskih centrih, kjer dobite vse za dom, in v specialnih trgovinah, ki prodajajo zgolj tapete. Cena za rolo, širine 80 centimetrov (10 tekočih metrov), je od 18 evrov naprej, take bolj posebne, tapete po naročilu, so dražje in se prodajajo na tekoči meter.

Prepustite se pestri izbiri in svoji domišljiji, pa bo stena, ki jo boste odeli v tapeto, zažarela v vsej svoji lepoti. ●

Marjetka Pajk, u.d.a.i., foto: Osebni arhiv Marjetke Pajk

Stena za posteljnim vzglavjem se ne bo tako hitro umazala, če jo bomo oblepili s tapeto.

Tudi steno za televizorjem lahko zaščitimo s tapeto. Praktično in še privlačno na pogled!

Marjetka Pajk je priznana arhitektka notranje opreme, ki deli svoje znanje tudi z dijaki različnih srednjih šol, njene nasvete pa boste našli tudi v medijih. Dolgoletne izkušnje in strast do dela so jo pripeljali, med drugim, tudi do sodelovanja s Fakulteto za dizajn v Trzinu. Z njenimi študenti in predavatelji je bila povezana že vse od njene ustanovitve, ko je še obstajala pod imenom Istituti Callegari, zdaj pa z njimi pogosto sodeluje pri različnih projektih.

Vremensko zelo dober, »babji« oktober

Lepo vas prosim, se po takem, od sonca razvajanem oktobru sploh še kdo spomni nemarno mokrega septembra? Toliko padavin, kot jih je bila septembra najvišja dnevna količina, jih je bilo oktobra v celem mesecu. Septembrskih 210 litrov na kvadratni meter smo v preglednici izpustili, saj so si zaslužili posebno omembo v besedilu, tokrat pa vam žal ne moremo postreči z nobenim dih jemajočim podatkom. Ali pač, morda s tem, da smo v kar dveh dneh zabeležili isto, in to sploh najvišjo dnevno temperaturo zraka.

Oktobrsko vreme je bilo radodarno s soncem kot že dolgo ne, temu primerni pa so bili tudi trzinski razgledi.

Skoraj tretjino oktobrskih dni (9) je bila dnevna temperatura 20 stopinj Celzija ali več, šele zadnji dan meseca pa je najnižja dnevna temperatura zraka, ki jo praviloma dosežemo ob jutrih, prvokrat zdrknila pod ledišče. A je seveda tudi marsikateri trzinski travnik pomrznil že kak dan pred tem, saj je pri tleh vedno nekaj stopinj hladneje.

Pisana jesen na vseh področjih

Letošnja jesen je zelo pisana tudi kar zadeva vreme, saj je to v osrednjem mesecu jesenskega meteorološkega trojčka v resnici poskrbelo za čudovite barvne odtenke naših pokrajin, ob tem pa smo se vse do zadnjega uspešno otepali mraza, ki nam je mesec pred tem grenil začetek za marsikoga najlepšega letnega časa. September je bil zelo siv in moker in je sonce sijalo, na primer v Ljubljani, le okrog 100 ur, kar je bilo najmanj vse od začetka meritev leta 1951. Popolno nasprotje tega je bilo nenavadno suho in sončno vreme oktobra. V večjem delu Slovenije je sijalo sonce od 170 do 200 ur, kar je za od 20 do 80 ur več, kot smo vajeni, zato ne preseneča podatek, da je bil letošnji oktober najbolj sončen po oktobru leta 1971, v primerjavi z dolgoletnim povprečjem pa je bil le rahlo pretopen. To gre verjetno tudi na račun tega, da so bila jutra precej sveža, saj še nismo imeli opraviti z nadležno meglo ali pa je bila ta, razen nekaj dni sredi meseca, bolj kratke sape. To je za marsikoga morda presenetljivo, ko pa smo imeli nekako vtis, da je bil letošnji oktober vremensko res zelo prijazen. Sonce očitno naredi svoje ...

Če pogledamo povprečno mesečno temperaturo zraka in jo malo zaozkrožimo, je bil temperaturni preskok iz letošnjega avgusta v september kar 8 stopinjski, iz septembra v oktober pa le 3 stopinjski. Zdi se, da bomo bolj kot skok iz jeseni v zimo letos občutili, ali natančneje, smo ga že, skok iz poletja v jesen. Suh kozoprsk, kot je eno od starih imen za minuli »vinočni« mesec, obeta po eni od vremenskih modrosti iz preteklosti sušo tudi prihodnje leto. Pa se spomnimo letošnje, v Sloveniji ene najhujših doslej, saj je uničila od 30 do kar 60 odstotkov pridelka. V osrednjih delih države, tudi v »trzinskem« delu Ljubljanske kotline, pa vendarle ni bila tako huda kot ponekod v soseščini. Če potegnemo črto pod minuli, tudi volilni mesec, je na dlani, da na izbiro predsedniških finalistov tokrat nikakor ni vplivalo vreme, sploh če sodimo po skromni volilni udeležbi. Za tako je namreč najpogostejše krivo prav vreme, pa čeprav bi si morali prek volitev tudi sami krojiti vremena. A če ima vreme mnogo obrazov, se na domači politični sceni vse bolj zdi, da lahko izbiramo samo še med pretežno in zmerno oblačnim. Medtem pa smo že izvedeli, kdo bo naš predsednik, za katerega upamo, da bo tudi v prihodnje pustil pri miru vsaj vreme ...

Vremenska postaja OŠ Trzin			
oktober 2017			
Kazalec	Podatek	Niz/ Datum	Obdobje/ Čas
Povprečna temperatura zraka (°C)	10,7	1.–31.10.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	22,8	17. in 19.10.	15.10/15.43
Najnižja temperatura zraka (°C)	-1,6	31.10.	6:33
Največji dnevni hod T (maks./min. T; °C)	18,7 (22,8/4,1)	19.10.	0.00–24.00
Število dni s padavinami > 0,25/2,5/25 mm	5/3/0	1.–31.10.	mesec
Skupna mesečna količina padavin (mm)	36	15.9.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	25,0	22.10.	0.00–24.00
Skupna količina padavin v letu 2017 (mm)	712	1.1.–31.10.	10 mesecev
Najvišja hitrost vetra km/h / smer	55 / SZ	27.10.	18.30
Število hladnih dni (min T ≤ 0 °C)	1	31.10.	dan

Izbrani meteorološki podatki, veljavni za vremensko postajo OŠ Trzin, za oktober 2017. Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin) - <http://trzin.zevs.si/>

• Miha Pavšek, foto: Miha Pavšek

Vabljeni v knjižnico Domžale Triglavski ledenik in nekateri drugi ledeniki v luči podnebnih sprememb

Ledeniki so nam najbližje v alpskem sosledstvu, o njih pa izvemo marsikaj tudi takrat, ko spremljamo podvige naših alpinistov, ki se podajajo na najvišje, pogosto težko dostopne vrhove širom po svetu. Po drugi strani pa imamo sledove delovanja ledenikov tudi tik pred domačim pragom, a so ti precej manj očitni kot omenjeni ledeniki, saj gre tu večinoma le za ledeniško preoblikovano površje. Ljudje se zanimamo za ledenike v glavnem iz dveh razlogov: iz občudovanja in iz spoštovanja. To dvoje je neločljivo povezano in bi moralo biti v neposrednem sosledju, saj nas lahko neupoštevanje tega v gorah stane tudi življenje.

Poleg tega pa so ledeniki tudi prinašalci najrazličnejših informacij o preteklosti, tako o podnebjju kot o nekdanjih prebivalcih danes poledenelih delov planeta.

O ledenikih boste izvedeli obilo zanimivega tudi na predavanju v knjižnici Domžale, v sredo, 13. decembra, ob 19. uri. Predaval bo Miha Pavšek, član PD Onger Trzin in sodelavec Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU.

Po predavanju bo še kratko vodenje po razstavi Zeleni plaz, ki bo na ogled že od konca novembra in na kateri bo tokrat predavatelju mogoče zastaviti tudi kakšno vprašanje. •

Miha Pavšek, foto: Miha Pavšek

Triglavski dom na Kredarici izpod zgornjega roba Triglavskega ledenika poleti, na vrhuncu talilne sezone.

Zahvala

V 81. letu starosti je za vedno ustavila korak

Antona Švagana

huda zahrbtna bolezen. Od njega smo se na njegovo željo poslovili v ožjem družinskem krogu.

Vsem, ki ste nam v tem težkem času stali ob strani in nam ob naši boleči izgubi izražali sožalje in podporo, se iskreno zahvaljujemo.

Vsi njegovi

208 PEUGEOT TO GO

ZVEZDA JESENI

9.900 EUR

KLIMA IN BLUETOOTH

peugeot.si

5 LET
JAMSTVA

PROGRAM UGODNOSTI

MojPeugeot

PEUGEOT PRIPOROČA TOTAL

Poraba v kombiniranem načinu vožnje: 4,5 l/100 km. Izpuh CO₂: 104 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6. Vrednost specifične emisije dušikovih oksidov NOx: 0,0265 g/km. Ogjikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikov dioksid. * Primer informativnega izračuna finančnega leasinga Peugeot Financiranje za vozilo Peugeot 208 Active (1.2 PureTech 82) – mesečno odplačevanje; maloprodajna cena z DDV in vključenim Peugeot Financiranje bonusom (v ceni je obračunanih 1.000 EUR popusta v primeru financiranja Peugeot – MODRI BONUS, pod pogojem vsaj 24 mesečne dobe financiranja) je 9.990 EUR; mesečni obrok je 108 EUR pri 30% pologu in ročnosti 84 mesecev; višina pologa je pri akciji omejena od 10% do 50%; doba financiranja je vezana na ročnost od 36 mesecev do 84 mesecev; DDV je obračunan v obrokih; EOM na dan 18.04.2017 znaša 8,1% in se spremeni, če se spremenijo elementi izračuna; izračun temelji na osnovi indeksa obresti - 3 mesečni EURIBOR s skupno letno obrestno mero 6,6%; financirana vrednost 6.993 EUR; skupni znesek za plačilo 11.816 EUR; stranka v primeru Peugeot Financiranja prejme tudi jamstvo za dobo 5 let (vključuje dvoletno pogodbeno garancijo) oziroma 100.000 km in avtomobilsko kasko zavarovanje za 1 EUR za prvo leto; Peugeot Financiranje si pridržuje pravico do izbire zavarovalnice. Za podrobnosti o ponudbi se obrnite na vašega prodajalca vozil Peugeot.

AVTOHIŠA
Vič d.o.o.

AVTOHIŠA VIČ d.o.o.,
Tbilisijska 49, 1000 Ljubljana, tel. 01 200 7333

Decembrski napovednik

Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

- Ponedeljek, 4. december, ob 17. uri v dvorani Marjance Ručigaj:
LITERARNI VEČER trzinskih upokojencev in predstavitev njihovega literarnega biltena
- Petek, 22. december, ob 16.30: prednovoletno srečanje trzinskih upokojencev

DRUGE AKTIVNOSTI:

- **Kolesarji** kolesarijo ob četrtkih izpred CIH ob 9. uri;
 - **Pohodniki** se odpravijo ob torkih na krajše in daljše sprehode izpred Mercatorja ob 8. uri;
 - **Balinarji** že **BALINAJO NA ZAPRTEM BALINIŠČU ZIMSKO LIGO** Domžalsko-Kamniškega okrožja;
 - **Strelci** z zračno puško vadijo streljanje ob ponedeljkih od 11. do 12. ure na strelišči SD Trzin v OŠ Trzin;
 - **Ročne spretnosti** preizkušajo ob ustvarjanju v društveni sobi na Mengeški 9, ob četrtkih po 10. uri;
- Kdor gre v zasluženi pokoj, še ni za med staro šaro, še vedno lahko ustvarja in se ima lepo v družbi sebi enakih. Ne čakajte na starost, ko čas vzame moč, voljo in zdravje!
Vabljeni na vse aktivnosti!

Zoran Rink,
predsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

Branka Urbanija vabi

Študijski krožek Etno – fletno!

Nova serija študijskih krožkov v Trzinu pod vodstvom kulturne antropologinje in mentorice študijskih krožkov Branke Urbanija nosi naslov Etno – fletno. Prvo srečanje bo **v četrtek, 30. novembra, ob 17.30 uri** na Jefačnikovi domačiji. Udeleženci, ki se bodo srečevali vsakih štirinajst dni, bodo na njem pokukali v skrinjo naših dedov in babic ter iz nje povlekli vse, kar nam je vredno, nas je oblikovalo in nas navdihuje. Vabljeni vsi odrasli od 16 do 105 let, vseh poklicev in stanu, ki želite skozi raziskovanje lastne kulturne dediščine ozaveščati svojo identiteto in prispevati k odličnosti kraja in regije.

Branka sprejema prijave na elektronski naslov: branka@indekor.info ali po telefonu na številko 031-762-345.

Joga, biodanza in orientalski plesi

Društvo Pot srca vabi k vpisu na vadbe:

- JOGA, za začetnike in za izkušene

Joga je vadba za gibčno in močno telo, za bister in umirjen um, za sprostitvev, zmanjšanje stresa in izboljšanje splošnega počutja, organizirana pa je ob ponedeljkih in sredah od 19.30 do 21.00 ter ob petkih od 18.30 do 20.00, v mali telovadnici OŠ Trzin.

- BIODANZA

Vadba biodanze, gibalno-plesne metode za radostno in srečno življenje, poteka ob četrtkih od 19.00 do 20.30 v športni igralnici vrtca Žabica.

- ORIENTALSKI PLESI

Orientalni plesi so za prebuditev ženskosti in občutenje lastnega telesa. Vadba je organizirana v mali telovadnici OŠ Trzin ob torkih od 20.30 do 22.00.

Mag. Mojca Tavčar, Društvo Pot srca

Podatki za prijave in informacije: 041 821 401,
drustvopotsrca@gmail.com, www.potsrca.si

Pozabi rumene trače, pri nas je rdeča nit modra vsebina!

V tokratni številki preberite:

Intervju z dr. Alešem Kuharjem

kolumno Noaha Charneyja,

predstavitev domžalske Gostilne dela

in ostalo aktualno vsebino.

Spremljajte nas tudi na
www.modre-novice.si ter
na Facebooku.

**modre
novice** ^{20 let}

Občine Kamnik, Domžale, Mengeš,
Trzin in Komenda.

Decembrske prireditve v občini Trzin

- 5. december: MIKLAVŽEVANJE, ob 17. uri, pred CIH (TD Kanja)
- 12. december: Dobrodelni koncert Zapijmo in zaigramo skupaj, ob 18. uri, v telovadnici OŠ Trzin
- 15. december: Prednovoletno srečanje občanov Trzina, ob 19. uri, v Kulturnem domu Trzin
Po županovem nagovoru nam bo zaigral ansambel Anžeta Šuštarja.
- 17. december: Prednovoletno srečanje starejših občanov, ob 16. uri, v Kulturnem domu Trzin
Srečanje je namenjeno vsem, ki boste do konca leta dopolnili najmanj 70 let.
- 23. december: Muzikal Sneguljica in obisk Božička, ob 17. ur, v dvorani Marjance Ručigaj
- 26. december: Proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti, ob 19. uri, v Kulturnem domu Trzin

MIKLAVŽEVA TRŽNICA in OBISK MIKLAVŽA

Kdaj: v torek 5. decembra 2017
Kje: Ploščad T3

- Miklavževa tržnica: od 15. ure dalje
 - Gledališka predstava Pika Nogavička piše Miklavžu in obisk Miklavža: ob 17. uri
- Otroci, ki obiskujejo vrtec Trzin, enoti Žabica in Palčica, bodo vabila dobili v vrtcu.

Predšolski otroci, ki ne obiskujejo vrtca Trzin, pa naj nam svoje podatke posredujejo na naslov miklavz2017@gmail.com.

Pokrovitelj:

OBČINA TRZIN

Organizator:

V primeru dežja Miklavževa tržnica odpade, obisk Miklavža pa se prestavi v telovadnico OŠ Trzin.

Pred nami je pestro kulturno dogajanje

KUD Franc Kotar Trzin vabi:

- 20. novembra ob 19. uri na kulturni večer s Tonetom Peršakom, na predstavitev njegovega romana Preobrazbe, v dvorani Marjance Ručigaj. Vstop je prost.
- 23. novembra ob 20. uri na zadnjo domačo ponovitev predstave Hamlet v pikantni omaki, v KD Trzin. Vstop je prost.
- 27. novembra ob 20. uri na potopisno predavanje Igorja Fabjana o Jukatani in Mehiki, v KD Trzin. Vstopnina je 2 EUR.
- 10. decembra ob 16. uri na predstavo družinskega gledališča Kolenc Čigavo je darilo?, za otroške abonmaje in za izven, v KD Trzin. Vstopnina je 5 EUR.

Tradicionalni novoletni koncert

Osnovna šola Trzin in Društvo prijateljev mladine Trzin vabita v torek, 12. decembra, ob 18h na tradicionalni novoletni koncert v šolsko telovadnico. Nastopili bodo naši najmlajši pa tudi malo manj mladi Trzinci, kot vsako leto pa nas čaka tudi kakšno presenečenje. VABLJENI!

SADJE ZELEJAVA
FRUTAS
TRZIN

LALI d.o.o.

Ponedeljek - petek: 7:00 - 20:00

Sobota: 7:00 - 19:00

Nedelja in prazniki: 8:00 - 17:00

AKCIJA!

OB NAKUPU NAD 20€
1 KG MANDARIN GRATIS!

041 927 640

POLNI ENERGIJE V NOV DAN!

IZDELKI S PROPOLISOM IN MATIČNI MLEČEK

IZDELKI S PROPOLISOM, KI
IMAJO OZNAKO **EKO**, SO
IZDELANI V SKLADU Z
VELJAVNIMI PREDPISI ZA
EKOLOŠKO KMETIJSTVO.

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo
in raznovrstno prehrano. Priporočene dnevne količine
in odmerka se ne sme prekoračiti.

LEKARNA LJUBLJANA

Na voljo v vseh enotah Lekarne Ljubljana in
v spletni lekarni Lekarna24ur.com. www.lekarnaljubljana.si

Innovation
that excites

STATISTIČNO NEVERJETNA PONUDBA

DO
RAZPRODAJE
ZALOG

NISSAN X-TRAIL

- PRIHRANEK DO 7.000 EUR*
- 7 LET JAMSTVA**

NOVA NISSAN MICRA

- PRIHRANEK DO 2.300 EUR***
- 3 LETA VZDRŽEVANJA**** IN 5 LET JAMSTVA*****
- OBVEZNO IN OSNOVNO KASKO ZAVAROVANJE*****

AVTOHIŠA MALGAJ
ime s tradicijo | Ljubljana

Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,
servis: 01/20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET: OD 8.00 DO 18.00, SOB: OD 8.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

Kombinirana poraba goriva: 6,4-3,2l/100 km. Emisije CO₂: 162-85 g/km. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona delcev PM₁₀ in PM_{2,5}, ter dušikovih oksidov.

*Oglaševani prihranek 7000 € velja za omejeno količino vozil Nissan X-trail 2.0 dCi 4WD iz zaloge. **Brezplačno 7-letno jamstvo velja ob nakupu novega osebnega vozila Nissan X-trail z Nissan Financiranjem. 7 let jamstva obsega 3 leta tovarniške garancije ter podajšano jamstvo za 4, 5, 6 in 7 let oz. za 160.000 km, karkoli se zgodi prej. Akcija traja do razprodaje zalog. ***Oglaševani prihranek 2.300 € velja za omejeno količino vozil nova Nissan Micra z opremo Tekna iz zaloge. ****3 leta brezplačnega vzdrževanja ali do 60.000 km za bencinske motorje oz. do 90.000 km za dizelske motorje. Velja za redne servisne intervale in z Nissan Financiranjem. *****Brezplačno 5-letno jamstvo velja ob nakupu novega osebnega vozila nova Nissan Micra z Nissan Financiranjem. 5 let jamstva obsega 3 leta tovarniške garancije ter podajšano jamstvo za 4 in 5 let oz. do 160.000 km, karkoli se zgodi prej. *****Obvezno in osnovno kasko zavarovanje velja za prvo leto. Akcija traja do razprodaje zalog. Več na nissan.si. Pooblaščen uvoznik Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana. Slika je simbolična.